

การเมืองระหว่างประเทศ

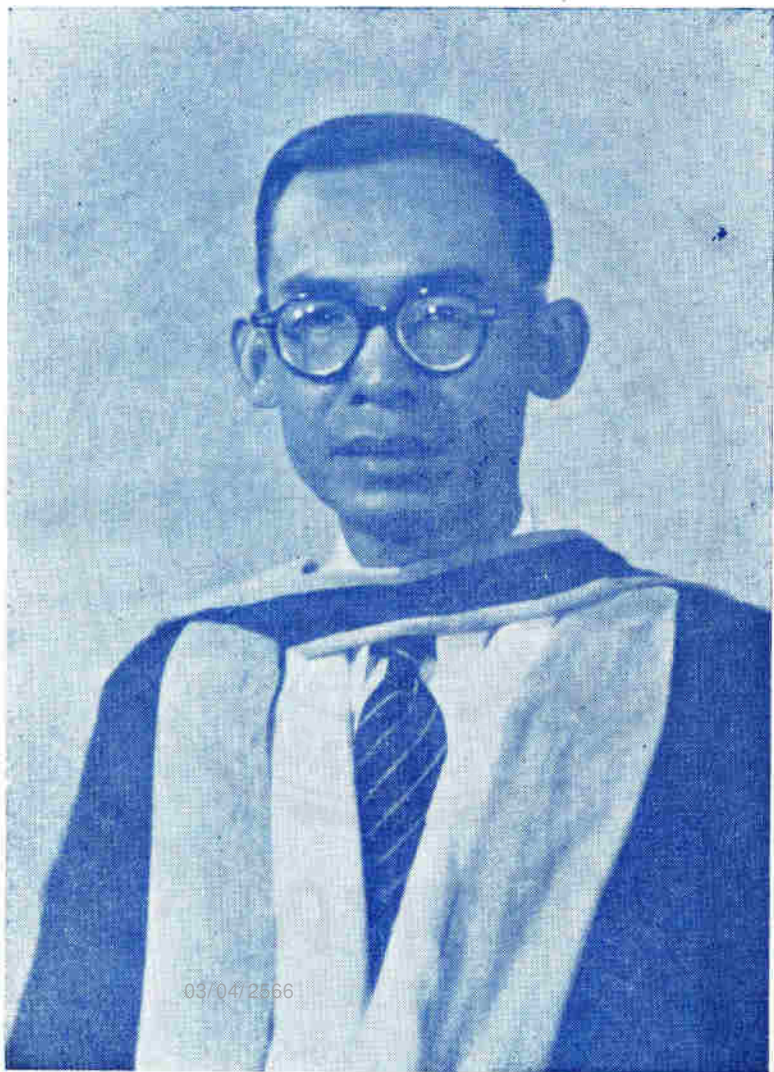
โดย

นายตึกเตก ชัยนาม

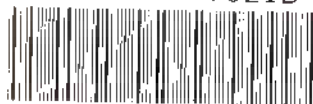
ร.ต.อ. ทองฟู พลายบุตร ร.บ. • สภาางศึ ศึร็องลัถ จ.บ.

๑๑๒๒๒๑๑๑

พัจฉัฒพ์

ติเรก ชัยนาม

คำนำ

เมื่อเดือนตุลาคมค.ศ.นี้ ข้าพเจ้าได้รับเชิญจากท่าน
 นายกรรณาวชิวัตถ์ภา ขอให้ข้าพเจ้าแสดงปาฐกถาเรื่อง
 “การเมืองระหว่างประเทศ” แต่ นายทหารเรือ ณ ราชนา
 วิวัตถ์ภา

บัดนี้ นายสุภางค์ ศรัทธองศ์ ฐ.บ. กับ ร.ค.ต. ทอง
 ฝน พดอยบุตร ฐ.บ. ได้แจ้งความประสงค์ว่าใครจะจัด
 พิมพ์ปาฐกถาของข้าพเจ้าออกเผยแพร่เพื่อประโยชน์ในการ
 ศึกษาของนักศึกษาแต่ละประชาชนท่านผู้สนใจทุกๆ ไป เมื่อ
 ข้าพเจ้าได้ทราบเจตนา ของนักศึกษาต้องนาย คิงกาดำ แล้ว
 เห็นว่าเจตนาอันแท้จริงมิได้มุ่งหมายไปในทางการค้าหากำไร
 แต่อย่างใด จึงยินยอมมอบต้นฉบับให้และในการนี้ข้าพเจ้าได้
 เรียบหัวข้อทางราชนาวิวัตถ์ภาแล้ว ทางราชนาวิวัตถ์ภาไม่
 รับผิดชอบ

อนึ่งใคร่ขอทำความเข้าใจกับท่านผู้จะได้่านหนังสือ
 เรื่องนี้ว่า ปาฐกถาเรื่อง “การเมืองระหว่างประเทศ” น

ปรีดี พนมยงค์

23 ส.ค. 2545

๖

อาจจะมิชอบกพรองซึ่งข้าพเจ้านึกว่าไปไม่ถึงถึง หรือมอง
ข้อเท็จจริงไม่ซึ่งพอก็เป็นได้ และถ้าหากเกิดความผิดพลาด
ดังกล่าวอาจจะมิชฌ ขอท่านผู้ทรงหลายโปรดได้อภัยต่อ
ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าก็ยังถือว่าข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาผู้
หนึ่ง ซึ่งจะต้องทำการค้นคว้าต่อไปอีก.

ดิเรก ชัยนาม

๓๐ ปี.ศ. ๘๓

๓๒๗ ซอยมาคัไปดี

บางกระบี่ พระนคร

ก
JZ
1310
๑๖4

03/04/2566

ที่ 1822/2493

ราชนาวิกสภา ธนบุรี

9 ตุลาคม 2493

เรื่อง ขอเชิญแสดงปาฐกถา

เรียน ท่าน ดิเรก ชัยนาม

ด้วยกรรมการหมวดปาฐกถาของราชนาวิกสภา
ได้เสนอให้เชิญท่านแสดงปาฐกถาเรื่อง "การเมืองระหว่าง
ประเทศ" เพื่อเป็นการ เผยแพร่ ความรู้ เกี่ยวกับบรรดา นาย
ทหารเรืออันเป็นหลักการสำคัญของราชนาวิกสภานั้น ราช
นาวิกสภามีความยินดีและรู้สึกว่าคุณนายทหารเรือควรรับ และจะ
ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างดียิ่ง ฉะนั้น จึงใคร่ขอเชิญ
ท่านไปแสดงปาฐกถาเรื่อง "การเมืองระหว่างประเทศ"
ณ ราชนาวิกสภา ในวันพฤหัสบดีที่ 9 พฤศจิกายน 2493
ตั้งแต่เวลา 14.30 น.

ในโอกาสนี้ ราชนาวิกสภารู้สึกเป็น เกียรติอย่างยิ่ง
หากท่านจะกรุณาต่อเวลาไป บรรยายให้บรรดานายทหาร
เรือฟังได้ จึงขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พลเรือตรี หลวงเจียรกถการ
(หลวงเจียรกถการ)

นายกกรรมการ ฯ

มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
คณะรัฐศาสตร์

16 ตุลาคม 2493

เรื่อง “ เชิญแสดงปาฐกถา ”

เรียน นายกรรมการ ราชนาวิกสภา

หนังสือของท่านที่ 1822/2493 ลงวันที่ 9

ตุลาคม 2493 ความว่า กรรมการหมวดปาฐกถาของราช
นาวิกสภาได้เสนอเชิญให้ ข้าพเจ้าไปแสดงปาฐกถา เรื่อง
“ การเมืองระหว่างประเทศ ” ในวันที่พฤหัสบดีที่ 9
พฤศจิกายน ศกนี้ เวลา 11:30 น. เพื่อเป็นการเผยแพร่
ความรู้ และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างดีแก่บรรดา นายทหาร
เรืออันเป็นหัตถ์การของราชนาวิกสภา ตามความปรากฏใน
หนังสือแล้วนั้น ข้าพเจ้าได้รับแล้วด้วยความขอบคุณและ
รู้สึกเป็นเกียรติยศอย่างยิ่ง ขอเรียนว่า ข้าพเจ้ายินดีรับเชิญ
ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณาแจ้งไป

03/04/2566

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ติเรก ชัยนาม

(นายติเรก ชัยนาม)

ปาฐกถา
เรื่อง การเมืองระหว่างประเทศ
โดย
ดิเรก ชัยนาม

ท่านนายกคณะกรรมการ ฯ ท่านนายทหารเรือผู้มั่งคั่ง
ทั้งหลาย

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับเชิญมา
แสดงปาฐกถาเรื่อง การ เมือง ระหว่าง ประเทศ ในวันนี้
ข้าพเจ้าต้องขอออกตัวเสียก่อนว่า โดยที่ข้าพเจ้าได้
ยินยิตักสิพท์และทราบดีว่า ท่านทั้งหลายนั้นไม่เพียง
เชี่ยวชาญในการทหาร แต่ยังรอบรู้ในการเมืองต่าง
ประเทศ เป็นอย่างดี ฉะนั้นในชั้นเดิม จึงรู้สึกกังวล
อยู่บ้างว่า ข้าพเจ้า อาจเอา มะพร้าวห้าว มาขายสวน
เสียแล้ว แต่เมื่อพิจารณาไปอ้อมก็เห็นว่าทุกท่านคงมี
ใจกว้างขวาง เพราะความรู้และวิทยาการทั้งหลายจะ
ให้ตรงกันหมดนั้น ไม่ได้ต่างคนต่างความคิด ฉะนั้น
ข้อความซึ่งข้าพเจ้าจะบรรยายต่อไปนี้ จึงไม่ใช่เป็น

หลักวิชาซึ่งจะต้องถูกต้องเสมอไปหาไม่ได้ ขอให้ถือ
ว่าเป็นความคิดเห็นของนักศึกษาเหล่านั้น ซึ่งมาแลกเปลี่ยน
เปลี่ยนความคิดเห็นกับท่านเท่านั้น

เรื่องทศชาพเจาตงโหมวบรรยายวณนคคอ การเมือง
ระหว่างประเทศในปัจจุบัน ท่านจะเห็นได้ว่าการเมืองระหว่าง
ประเทศในปัจจุบันนี้ นักเลงโตทแสตงกันเต็มทั่วคอสหรัฐ-
อเมริกา อังกฤษ และสหภาพโซเวียต ส่วนประเทศอื่น ๆ
นั้น เป็นแค่ตัวประกอบคอยสนับสนุนฝ่ายที่ตนพึงพอใจ
ซึ่งส่วนมากก็เป็นฝ่ายอเมริกาและอังกฤษ ปัญหาจึงมีข้อ
ไปว่า ทำไมประเทศเหล่านี้จึงทะเลาะพิพาทกันตลอดมาตั้งแต่
สงครามโลกครั้งที่สอง สิ้นสุดลง ทั้ง ๆ ที่เป็นพันธมิตร
ต่อกันมา ในการที่จะค้นหาเหตุผลแห่งการแตกแยกนี้ เรา
ต้องพิจารณาถึงประวัติอันโยบายการ ต่างประเทศ ของประเทศ
เหล่านี้ แต่ในการที่จะพิจารณาถึงอันโยบาย เราก็ควรทราบ
ก่อนว่าอันโยบายต่างประเทศคืออะไร มีหลักอันใดบ้างในการ
วางอันโยบายของต่างประเทศ เพราะจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็น
การดำเนินอันโยบายของประเทศต่าง ๆ ได้ดี

ประเทศเอกราชทุกประเทศต้องมีอันโยบายต่างประเทศ—

เทศ (Foreign Policy) และมีการดำเนินการทูต (Diplomacy) ของตน ประเทศที่แข็งแรงมีกำลังเพียงใดก็ตาม ถ้ามีนโยบายต่างประเทศที่ไม่ดี เกิดการทูตที่ไม่ดี ก็ย่อมประสบความหายนะ นำความเดือดร้อนมาสู่ประชาชาติของตน ถึงแม้เป็นประเทศเล็ก แต่มีนโยบายต่างประเทศที่ดีก็ต้องเกิดการทูตที่ดี ก็นำมาซึ่งความเจริญแก่ประชาชาติของตนและความนับหน้าถือตาจากนานาชาติ ยังมีผู้เข้าใจผิดว่า นโยบายต่างประเทศนั้น ไม่ต่างกับการทูต (Diplomacy) ความจริงต่างกัน

นโยบายต่างประเทศ หมายความว่า ความมุ่งหมายที่ประเทศของตนจะปฏิบัติ ในการต่างประเทศเท่าที่เกี่ยวกับประเทศของตนต่อประเทศอื่น ๆ ผู้วางนโยบายนี้คือรัฐบาล

เมื่อวางนโยบายแล้วจึงดำเนินการทูตให้ขึ้นไปตามนโยบายนั้น เซอร์ เออร์ เนสต์ ซาเตา นักการทูตเรอองนามของอังกฤษให้ทรรศนะอธิบายว่า

“การทูตได้แก่การใช้ไหว้วาน และความแนบเนียน (Intelligence and Tact) ในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ การทูตจึงเป็นกลไกซึ่งทำงานให้เป็นผลตามนโยบาย”

เมื่อทราบอ่านนโยบายต่างประเทศคืออะไรแล้วปัญหา
จึงขอที่ว่าประเทศเอกราชมีอิสระที่จะวางนโยบายอย่างไร
ได้หรือไม่ คำตอบคือว่าตามทฤษฎีนั้น มีอิสระเต็มที่
แต่ในทางปฏิบัติทำไม่ได้ เพราะอาจขัดต่อสนธิสัญญา
หรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือกฎบัตรสหประชาชาติได้
แต่ก็มีเรื่องมากหลายซึ่งประเทศไม่ถูกผูกพันโดยสัญญา
หรือโดยกฎหมายระหว่างประเทศเลย แม้กระนั้นก็ดีประ-
เทศต่างๆ ก็ไม่วางนโยบายตามใจชอบตามอารมณ์ แต่วาง
นโยบายโดยมีหลักเกณฑ์ต่างๆ

ในการวางนโยบาย ประเทศต่างๆ มักจะมุ่งผลต่อ
ไปนคือ ความมั่นคง (Security) ความเจริญ (Prosperity)
หรืออำนาจ (Power) อีกนัยหนึ่ง ประโยชน์ของประเทศตน
มากที่สุด ไม่มีประเทศใดที่มุ่งนโยบายโดยคำนึงถึงประโยชน์
ของชาติอื่น ปัญหาสำคัญคือไปว่าในการมุ่งผลดังกล่าวนี้ มีการฉ้อ
ฉินโดยที่เมื่อถึงผลทำให้การมุ่งผลของตนกรณีเหล่านี้ได้แก่

- (1) ทดงทางภูมิศาสตร์ของประเทศตน
- (2) ความเจริญในทางเศรษฐกิจของตนมีเพียงใด
- (3) ทรัพยากรธรรมชาติของตนมีเพียงใด

- (4) จำนวนพลเมือง อปนิสสัย และความล้ากันใน
 ชาตินิยมของพลเมืองมีเพียงใด
- (5) นิตិประเพณีของชาติมีอย่างใด (National
 Traditions) และ
- (6) กำลังทหารมีเพียงใด

ในข้อ (1) เรื่องฐานะทางภูมิศาสตร์ เป็นข้อสำคัญในการวางนโยบายมาก ประเทศซึ่งตั้งอยู่โดดเดี่ยวห่างจากประเทศอื่น ย่อมมีความปลอดภัยมากกว่าประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศอื่น เช่น บริเตนใหญ่ เป็นต้น แต่ประโยชน์ในข้อนี้อาจเสื่อมลงก็ได้ ในเมื่อมีเหตุอื่น เช่น เมื่อ 50 ปีก่อน บริเตนใหญ่ ปลอดภัยจากประเทศอื่นเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ทว่าวันนี้ไม่เรียกว่าปลอดภัย ดังจะเห็นได้ในสงครามที่แล้ว การโจมตีทางเครื่องบิน และ เกือบถูกเยอรมัน ฆนเกาะ ทั้งนี้เพราะความเจริญทางวิทยาศาสตร์ แต่อย่างไรก็ดี ภูมิศาสตร์ก็ยังช่วยได้ไม่มากนักขอ ทักว่า ประเทศอื่นที่มีถิ่นแดนติดต่อกัน

ประเทศซึ่งตั้งอยู่ริมเส้นทาง การเดินเรือย่อมได้โอกาส มีความเจริญ ในทางเศรษฐกิจ ยิ่งกว่า ประเทศที่

อยู่ห่างไกล ประเทศที่อยู่ห่างไกลที่อยากเจริญบ้าง ก็คิด
 พยายามที่จะมีโอกาสเข้าถึงไกลเคียงบ้าง ท่านผู้มีเกียรติได้
 ศึกษาประวัติศาสตร์มาอย่างคึกแล้ว คงจะระลึกได้ว่า รัสเซีย
 ไม่ว่าในสมัยใด คือสมัยซาร์หรือปัจจุบัน ชยากมีเมื่องทำ
 ทเรือเดินเข้าออกได้โดยทะเลไม่เป็นน้ำแข็งตลอดปี ทางด้าน
 ยุโรปและมหาสมุทรแปซิฟิก การที่รัสเซียประสงค์เช่น
 นี้ก็สองเหตุผล คือเกี่ยวด้วยยุทธศาสตร์และเศรษฐกิจ

(2) เศรษฐกิจ

ชีวิตเศรษฐกิจของประเทศมีส่วนสำคัญเช่นเดียวกัน
 ในการวางนโยบายทกวันในประเทศต่าง ๆ แบ่งออกได้เป็น
 สามประเภทคือ กลักรวม อุตสาหกรรม หรือทั้งกลักรวม
 และอุตสาหกรรม

ประเทศกลักรวม ประเทศซึ่งราษฎรส่วนมากมี

อาชีพทางกลักรวมนั้น ราษฎรมักอยู่ตามชนบท ไม่ใช่อยู่ใน
 เมืองหรือนคร และมาตรฐานแห่งการครองชีพต่ำ คือการ
 กินอยู่ยังไม่เข้ามาตรฐาน แต่ประเทศกลักรวมมักจะมี
 อาหารเพียงพอตนเองได้ และเหลือพอส่งไปขายนอกประเทศ
 กลอนจนวิกฤติข้อนั้น ๆ แต่ก็ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่

ผลิตสิ่งของทำถ่านหินและเหล็ก ประเทศกสิกรรมของประเทศ
 ประเทศอื่น ๆ ในด้านหากลาคสำหรับชาววิฤติขัย และแร่
 ต่าง ๆ และซึ่งพึงวัตถุสำเร็จ และยังในโลกปัจจุบันยัง
 สำคัญใหญ่ ก็คือประเทศกสิกรรมทำอาวชยทอภณท์ไม่ไคจิง
 คือของประเทศอุตสาหกรรม ประเทศที่กล่าวได้ว่าเป็นประ-
 เทศกสิกรรมเช่นไทยเรา ประเทศอเมริกาใต้ ออฟริกา
 และประเทศในยุโรปภาคเนย์

ประเทศอุตสาหกรรม ที่เรียกว่าประเทศอุตสาหกรรม
 นั้น ไม่แปลว่าประเทศนั้นไม่มีกสิกรรมเลยเลย ความ
 จริงมีบ้าง แต่เป็นส่วนน้อย ส่วนมากทำอุตสาหกรรม และ
 ราษฎรอยู่กันเป็นส่วนมากในเมือง ตามโรงงานซึ่งตั้งอยู่ริม
 แม่น้ำ ริมท่าเรือ หรือการที่ซึ่งมีการคมนาคมสะดวก
 ราษฎรในประเทศอุตสาหกรรม มีมาตรฐานการครองชีพสูง
 กว่ากสิกรรม เพราะบ้านเมืองประเทศหลังนี้ มักเจริญทาง
 วิทยาศาสตร์แล้ว และร่ำรวยกว่า ราษฎรมีโอกาสได้รับ
 ความสุขมาก มีบ้านอยู่สวยงาม มีความสะดวกสบายมาก
 หลหลาย มีขนานมัยและการสาธารณสุขดีกว่า แต่ประเทศ
 อุตสาหกรรมก็คองของประเทศอื่นอก เพราะว่ามีแต่โรงงาน

อาหารจึงไม่พอเลี้ยงคนของตนเอง ตลอดจนวัตถุดิบ อย่าง
 อังกฤษก่อนปฏิวัติอุตสาหกรรมเลี้ยงตัวเองได้ พอกลายเป็น
 เป็นประเทศอุตสาหกรรม ยี่ห้อของสิ่งอาหารจากต่างประเทศ
 มากมาย ต้องสั่งวัตถุดิบจากประเทศกสิกรรมเป็นจำ
 นวนมาก ในสมัยโบราณถือกันว่า หลักทรัพย์สำคัญคือที่ดิน
 แต่ในปัจจุันสมัย นอกจากที่ดินแล้ว ในประเทศอุตสาหกรรม
 หุ่น หุ่นก็ กลายเป็นหลักทรัพย์สำคัญ ซึ่งซื้อขายกันได้
 รวดเร็ว ประเทศอุตสาหกรรมใหญ่ๆ ได้แก่ ฝรั่งเศส อังกฤษ
 เยอรมัน อิตาลี และ ญี่ปุ่น

ประเทศ ที่เป็น ทง กสิกรรม และ อุตสาหกรรม

ประเทศจำพวกนี้คือทำทางการกสิกรรม และอุตสาหกรรม
 ก้ากกัน ไม่หนักไปทางใด และทรัพยากรก็มีทั่วๆ ไป เช่น
 มีทั้งอาหาร ถ่านหิน เหล็ก วัตถุดิบ และแร่ต่างๆ ประเทศ
 ประเภทนี้ใหญ่ๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต

(3) ทรัพยากรธรรมชาติ

มลกรณข้อสามคือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเกี่ยว
 พันกับเรื่องเศรษฐกิจกล่าวแล้ว ทรัพยากรธรรมชาติ
 ในที่นี้หมายถึงวัตถุดิบต่างๆ ซึ่งมีในรัฐของตน ซึ่งสามารถ

นำมาใช้เป็นประโยชน์ได้เช่น คินอากาศ ผลิตภัณฑ์ทาง
 กสิกรรม แร่ต่าง ๆ นำสำหรับการชลประทานและกำลังไฟฟ้า
 ประเทศต่าง ๆ ที่โด่งดังในเขตนี้นั้น ก็คือสหรัฐอเมริกา และ
 สหภาพโซเวียต และจักรวรรพานานาชาติบริติช แต่ประเทศ
 ส่วนมากไม่ได้ใช้ประโยชน์ดังกล่าวคือจำเป็นอย่างยิ่งต้องพึ่งผู้
 อื่น อีกนัยหนึ่งเป็นการพึ่งพิงวิสัยสำหรับประเทศส่วนมากที่
 จะไม่พึ่งประเทศอื่น ๆ ในด้านเศรษฐกิจ เมื่อเป็นเช่น
 นโยบายซึ่งประเทศเหล่านี้จะวาง ก็เพื่อควบคุมการส่งเข้ามา
 หรือส่งออก ของวัตถุดิบเหล่านี้ให้เป็นที่ไปตามนโยบายความ
 ปลอดอกภัย ซึ่งยอมกระทบถึงประเทศอื่น โดยที่ทรัพยากร
 เหล่านี้เป็นเครื่องมือสำคัญ เป็นหรือตาย เกี่ยวกับความ
 เจริญของบ้านเมืองและความมั่นคง ในยามสงคราม ฉะนั้นจึง
 ต้องแข่งขันกันเพื่อใต้วางทรัพยากรเหล่านี้ การแข่งขันกัน
 นี้ในที่สุดก็เกิดกระทบกับประเทศอื่น หรือเป็นเหตุให้เปลี่ยนแปลง
 นโยบายโดย ยอมผ่อนผันไม่ให้กระทบกระเทือน

เนื่องจากการกระทบที่จะไต่ทรัพยากรเหล่านี้ จึงเป็น

มูลเหตุอันหนึ่งในหลาย เหตุที่เกิดสงครามขึ้น ในระยะ 50 ปี
 ที่ล่วงมาแล้ว เช่นเรื่องถ่านหินในมณฑลอัลซาสลอสเรนแ

ต่างๆ ในแมนจูเรียและจีนเหนือ หรือการที่เยอรมันเข้า
 ทัพไปเล่นดีในสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้ ก็มุ่งเข้าเอาภาคพื้น
 แห่งอุตสาหกรรมก่อน รัสเซียเข้าไประเบิดมุ่งเอาน้ำมันทาง
 ภาคตะวันออก.

(4) พลเมือง

สมมติว่าพลเมืองของประเทศทุกประเทศมีความ
 สามารถทุกอย่างเท่ากันหมด ในกรณีเช่นนี้ย่อมเห็นได้ชัด
 ว่าปริมาณมากย่อมมีประโยชน์ในการบิบบังคับประเทศอื่น มี
 หลายประเทศเห็นว่า ประเทศจะใหญ่แข็งแรงต้องมีพลเมือง
 มาก และตามสถิติก็ชี้ให้เห็นว่า ในระยะ 100 ปีล่วงมา
 นี้ พลเมืองของโลกได้เพิ่มขึ้นถึง 100 เปอร์เซ็นต์ การเพิ่ม
 นี้เพราะว่าวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้ช่วยมาก คือทำให้สถิติ
 คนตายแต่อาชนน้อยลงลง และความเจริญของสังคม ใน
 เรื่องการครองชีพ มีอาหารดีขึ้น เครื่องนุ่งห่มดีขึ้น บ้านเรือน
 ดีขึ้น

ประเทศที่มีพลเมืองมาก แต่ทรัพยากรน้อย
 ก็ย่อมคนร่นหาที่ดินแดนเพิ่มขึ้น หรือส่งเสริมการออกสห
 กรรมและการค้าต่างประเทศให้มากขึ้น หรือโดยชักชวน

ให้มีการอพยพออกไปต่างประเทศ สำหรับประเทศที่มีพลเมืองน้อยผู้ปกครองก็อยากให้มีมากขึ้น โดยส่งเสริมทุกทางตลอดทั้งให้มีการสำรวจและทำประโยชน์ในทรัพยากรมากขึ้น แต่ความมากของพลเมืองยังมีอิทธิพลเห็นอเนกโยบายน้อยกว่าลักษณะของปณิสสัยของพลเมืองนั่นเอง

การวางนโยบาย และ เติบโตทาง ทดให้สำเร็จลุล่วงไป เช่นสมานฉันท์กันชนอภัยลักษณะของพลเมืองในด้านสังคม และวัฒนธรรมอีกด้วย รัฐที่ประกอบด้วยพลเมืองเชื้อชาติเดียวกันย่อมอยู่ในฐานะที่จะวางนโยบาย และ ปฏิบัติการได้เข้มแข็ง เพราะหวังในความ สันนิษนมนั่นคงจาก ราษฎร แต่ รัฐที่ ประกอบด้วย พลเมือง สัญชาติใหญ่ ๆ หลายสัญชาติย่อมต้องระมัดระวังเพราะราษฎรสัญชาติอื่น ๆ อาจไม่สันนิษน

นอกจากนี้ การศึกษา วัฒนธรรม ของพลเมืองก็มีส่วนประกอบด้วย ถ้าราษฎรส่วนมากไว้การศึกษา ก็ย่อมทำให้รัฐบาลระมัดระวังยิ่งขึ้นในนโยบายของตน

(๕) นิติประเพณีของชาติ (National Traditions)

ประเทศที่มี เอกราช มี ประวัติศาสตร์มา ช้านาน ย่อม

มีความสัมพันธ์กับต่างประเทศมานาน ฉะนั้น จึงคงได้มี
 นโยบายต่างประเทศมาหลาย และนโยบายบาง ข้อก็
 คงมีอยู่ เนื่องจาก ถิ่น เป็น นิติประเพณี หรือ Tradition
 นิติประเพณีคือการปฏิบัติซึ่งติดกันมาตั้งแต่ปู่ย่า ตายาย ไม่
 ว่าจะเป็นโดยทางสังคม การศึกษา และวิวัฒนาการ เช่นการ
 ทศมัยปู่ย่า ตายายวางนโยบายไว้เช่นนั้น เพราะสภาพการ
 เมืองระหว่างประเทศจำกัดของวางเช่นนั้น แต่ ต่อ มา สภาพ
 เปลี่ยนแปลง แต่ก็ยังคงยึดนโยบายนั้นอยู่ ตัวอย่างการที่
 ฝรั่งเศสกับเยอรมันรบกันเสมอคือทำให้รัฐบาลของทั้ง ๒ ชาติ
 มีนโยบายอันใดอันหนึ่งต่อกันเรื่อยมา หรือนโยบายของ
 ประธานาธิบดีมิซันโร หรือนโยบายของอังกฤษที่คงมีกอง
 ทหารเรือใหญ่ที่สุด ก็กลายเป็นนิติประเพณี และเพิ่งจะยอมเป็น
 รองสหรัฐอเมริกาในบัดนี้

(๖) กำลังทหาร

ผลซึ่งมีผลลงการวางนโยบายข้อสุดท้ายคือ กำลัง
 ทหาร ในสมัยก่อน ในการให้ประเทศอันรบรองนั้นข้อสิทธิ
 ของคน รัฐย่อมมีถึงกำลังของตนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะ
 ในสมัยนั้นยังไม่มองการณ์รวมกำลังกัน เมื่อเป็นเช่นนั้น

ประเทศที่จะท่องเที่ยวคนเดียว จึงแสวงหาทางคุ้มครองโดยข้าง
กำลังข้าง ทำสัญญาพินัยกรรมบ้าง ฯลฯ ในข้อสุดท้ายนี้
สำคัญที่สุด เพราะเป็นข้อยกเว้นที่อิทธิพลยิ่งในการวางนโยบาย

เครื่องมือให้เป็นไปตามนโยบาย

เมื่อพิจารณาวางนโยบายแล้ว รัฐจึงปฏิบัติการให้
เป็นไปตามนโยบายนั้นๆ อีกนัยหนึ่ง เพื่อส่งจุดหมายอันสำคัญ
คือความมั่นคง ความเจริญและอำนาจ

เครื่องมืออันมีหลายอย่าง :

- (1) กำลังทหาร ซึ่งหมายถึงทั้งบก เรือ และอากาศ
- (2) ขาวุธทางเศรษฐกิจและการเงิน
- (3) การเจรจาทางการทูต และ
- (4) การโฆษณาชวนเชื่อ

กำลังทหาร

ตราบโคทที่มนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ ประเทศต่างๆ ที่มี
กำลังพอกคงยังมีกำลังทหารไว้สำหรับเป็นเครื่องมือต่อสู้ใน
ชนศึกตาย เป็นเครื่องมือที่จะให้ ชาติ ของตน อยู่ เป็น อิสสระ
เสรีโค เป็นเครื่องมือที่จะป้องกันสิทธิอันชอบด้วยกฎหมาย
และบางคราว ก็เป็นเครื่องมือ สำหรับ ที่จะบุกทำลาย สิทธิ

ของชาวอินเพื่อไต่มาซึ่งประโยชน์ที่ตนต้องการ จึงอยู่เรา
 มีกฎหมายระหว่างประเทศ เรามีกฎบัตรสหประชาชาติ แต่
 บางคราว กฎหมายหรือกฎบัตรก็ไม่สามารถวินิจฉัยได้เพราะ
 ข้อโต้เถียงเป็นปัญหาการเมือง ซึ่งคพิพาทต่างไม่ยอมชง
 กันและกันไม่ยอมให้ผู้ใดไกล่เกลี่ย โดยสันติวิธี เมื่อเป็นเช่น
 นั้น ข้อพิพาทนั้นจะระงับได้ก็โดยรบกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นทุกประ-
 เทศจึงรู้สึกว่าถ้าตนไม่มีกำลังทหารคนก็จะไม่ปลงศกภัย หรือจะ
 เขาประโยชน์จากชาวอินไม่ได้ ต่างจึงส่งเสริมกำลังทัพบก
 ทัพเรือ และทัพอากาศกันทุกวัน แม้ในปัจจุบันซึ่งสงคราม
 โลกเพิ่งเสร็จมาไม่กี่ปี

พดถงกำลังทหาร ข่าพเจ้าชอลอโฮกาศพดถงกำลัง
 ทหารเรือสักเล็กน้อย มีผู้กล่าวว่า เมื่อ 30 ก่อนนั้น ประเทศ
 ไตมกของทัพเรือเข้มแข็งเป็นตทสท เพราะสามารถสร้าง
 ประวัติศาสตร์ สร้างจักรวรรดิไต เช่นชิงกฤษ เป็นต้น
 แม่พระเจ้าไกรเซอร์ เขงก็อยากสร้างทัพเรือมหาให้เยอรม-
 นันจนเกิดกระทบกับชิงกฤษ และเรือเยอรมันบ้างกำลัง
 ทัพเรือตนเองเป็นมลลหคอินหนึ่งททำให้ชิงกฤษกับเยอรมันรบ
 กันเมื่อ ค.ศ. 1914 ผู้แสดงความคิดเห็นเหล่านี้กล่าวว่า แต่

สมัยปัจจุบันนี้ กองทัพเรือไม่มีอิทธิพลในการสงครามหรือ
 การเมืองระหว่างประเทศตั้งแต่ก่อน ระหว่างข้าพเจ้ารับ
 ราชการอยู่ในอังกฤษเคยสนทนากับชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่
 อังกฤษ มีหลายท่านเห็นเช่นนั้น และยังคงสงสัยว่าถ้าเกิด
 สงครามโลกอีก และอังกฤษเป็นคู่สงคราม กองทัพเรือ
 อังกฤษจะอยู่ในฐานะลำบาก เพราะในปัจจุบันกำลังอากาศ
 ก็มีอำนาจ ถ้าไม่เห็นกำลังทางเรือก็ต้องเจอกัน ใน
 ขนชาพเจ้าไม่เห็นด้วย

ในเรื่องกำลังทางทะเลหรือที่เรียกว่า Sea Power
 นั้น คำว่าหลายเล่ม อธิบายว่า ไม่ใช่หมายถึงเฉพาะเรือ
 รบ แต่หมายถึงเครื่องมือทั้งหมดในทางเรือ อุปกรณ์
 ทางบก ที่เกี่ยวข้องกับ การเดินเรือ (Land Installations) และ
 พฤศจิกายน แวดล้อม ทาง ภูมิศาสตร์ ซึ่ง ช่วยให้ ประเทศใด
 ประเทศหนึ่ง สามารถคุม การ ลำเลียง ทาง ทะเล ได้ ในยาม
 สงคราม อีกนัยหนึ่งยานพาหนะทางทะเล สำหรับการลำเลียง
 ขนส่งเป็นส่วนสำคัญของกำลังทางเรือ ในกรณีการ
 ใช้เครื่องบิน เป็นเครื่องมือ ช่วยในการควบคุมการ ลำเลียง
 ศึกหรือพิจารณาการลำเลียงของข้าศึกก็ ถือว่าเครื่องบิน

เช่น เครื่องมือของกำลังทางทะเลแน่นอน ถ้าในอนาคตการ
ลำเลียงทหารและอาวุธขงกองทัพข้ามทะเล ไม่ได้ว่าเป็น
การสำคัญเพราะมีอาวุธสำคัญแล้ว หรือใช้เครื่องบินขน
แทนกำลังทางทะเลก็จะหมดความสำคัญลงไป แต่ปัญหา
มีอยู่ว่าเป็นไปไ้หรือไม่?

จริงยังมีสงครามหลาย ครั้ง ที่ ฝ่าย ครอง ทะเล ได้
แพ้ แต่นั่นไม่ใช่เพราะกำลังทางทะเล ฝรั่งเศสรบกับ
เยอรมันใหญ่ ๆ 2 ครั้ง คือ ค.ศ. 1870 ค.ศ. 1914 และ
ค.ศ. 1940 ฝรั่งเศสแพ้ถึง 3 ครั้ง แม้คราว ค.ศ. 1914 ก็
เกือบไป ทั้ง ๆ ที่ฝรั่งเศสเป็นฝ่ายครองทะเล แต่เหตุผล
นั้นเกิดจากเหตุอื่น คือกำลังทางบก กำลังทางอากาศ
ตลอดทั้งเรือแพสงคราม กำลังทางทะเลของฝรั่งเศสยัง
อยู่เกือบบริบูรณ์

สงครามโลกคราวที่แล้ว เยอรมันสะสมกำลัง
อาวุธขงกองทัพเตรียมไว้สั้ไ้หลายปี แม้จะตก Blockade
ก็ไม่กลัว เพราะเยอรมันคิดทำสงครามวิธี Blitzkriegs หรือที่
เรียกว่า "สายฟ้าแลบ" แต่ก็ยังเชิญฝ่ายสัมพันธมิตรอื่น
ไว้ไ้ เมื่อตกขงไว้ไ้ ยั้ยาวนานเท่าไร เยอรมันก็แพ้เปรียบ

ลงเรื่อย เพราะ คองไช่จ่าย กระสุนเสบียงและกำลัง คน
 หมดลงทุกวัน ในตอนนั้นกำลังทางทะเลเริ่มมีประโยชน์แก่
 ฝ่ายสัมพันธมิตรยิ่งขึ้น มีผู้อธิบายว่า สงครามโลกครั้งที่ 1
 เกิด สงครามกลางเมืองของสหรัฐอเมริกาเกิด หรือสงคราม
 นโปเลียนเกิด ฝ่ายชนะได้เปรียบเพราะกำลังทางทะเลคือ
 เขาประโยชน์จากการครองทะเลได้ แต่ฝ่ายขาดก็ไม่ม
 โอกาสใช้ได้เต็มที่ ในสงครามโลกครั้งที่ 2 นี้เนื่องจากการ
 รบแผ่ทั่วไปทั้งยุโรปและเอเชีย การลำเลียงทางทะเลจึง
 กลายเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับฝ่ายอักษะ นอกจากนั้น ฝ่าย
 อักษะก็อยู่แยกย้ายห่างกัน ฉะนั้นอย่างยิงเยอรมันกับ
 ญี่ปุ่น และห่างจากประเทศที่เป็นกลางที่อยู่ริมทะเล ส่วน
 สัมพันธมิตรได้เปรียบคือครองทะเลได้ จึงสามารถรวม
 สรรพกำลังประสานกันได้เต็มที่

โดยสรุป กำลังทางทะเลยังคงมีประโยชน์สำคัญ
 อย่างเดิมอยู่ไม่ด้อยกว่าแต่ก่อน เพราะยังมีหน้าที่ :

(1) คุ้มครองป้องกันการลำเลียงทหารและอาวุธ
 ทางน้ำ ไปยังทุกหน

(2) คุ้มครองป้องกันการลำเลียง วัตถุต่างๆ ซึ่ง

โดยปรกตเรือพาณิชย์เป็นผู้บรรทุกไป วัตถุประสงค์
รวมทวงผลตอบแทนผลตอวอชด้วย

(3) บอองกนชาคักกมีให้ลำเลียงทหารได้ นอก
จากนเป็นการคัมครองไม่ให้ ชาคักกมายกทหาร ขนบกบนดิน
แทนของคนใต้

(4) ช่วยบยชาคักกทางเศรษฐกิจโดยบอองกนไม่ให้
ชาคักกสามารถลำเลียงสินค้าทคองการเข้าประเทศตน หรือ
ทเรียกว่า (Blockade) และในชอน สำคัญยง ถ้าเป็นสงคราม
ยคเยช เพราะบอองกนไม่ให้ชาคักกส่งสินค้าออกนอกประเทศ
ใค้อีกด้วย

อาวุธทางเศรษฐกิจ

เครื่องมอชอนท ๒ กคช เศรษฐกิจ เครื่องมอช ใช้ใต
ทงในยามสงบและยามสงคราม เป็นเครื่องมอชสำหรับบยให้
ประเทศคองยอมแพ หรือผชนผนปรารถประนอมในยามสงบ
วิธีรุนแรงทสคช ยคไม่ค้ำขายด้วยใช้ยเค้คชาคหรือใช้ช
ขายใช้คเพราะสินค้าบางอย่าง การทำเช่นนจะมีผลจริงจก
คอเมอประเทศคอง ญบคคองฟังพาสสินค้าส่วนใหญ่จากประ-
เทศนนแต่ในชอนนมักจะไมทำกน เพราะอาจถูกคองแทนกใค

หรือถ้าประเทศที่ถูกปฏิบัติหมกหมิ่นต่างๆ ก็อาจประกาศสงคราม

นอกจากนี้ ยังมีการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ โดยภาษีและควบคุมสินค้าเข้า สินค้าออก เช่นเก็บภาษีให้สูง หรือกำหนดโควตาสินค้าเข้า สินค้าออก ซึ่งรู้ว่าจะกระทบถึงประเทศที่ตนมุ่งหมาย

อีกวิธีหนึ่งคือการเงิน เช่นควบคุมการธนาคารในประเทศของตนจะให้เศรษฐกิจแก่ชนชาติของประเทศที่ตนไม่พอใจ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาใช้เสมอ เช่น เมื่อก่อนสงครามคราวนี้ มีบริษัทในต่างประเทศหลายประเทศผลิตกรดในเทรทแข่งกับบริษัทอเมริกา และปรากฏว่าบริษัทต่างประเทศเหล่านั้นขอขยับเงินธนาคารในอเมริกา กระทรวงการต่างประเทศอเมริกันถึงกับแจ้งไปยังธนาคารในสหรัฐอเมริกาว่าไม่ควรให้กู้ ในอเมริกาได้มีปฏิวัติย่อยๆ บางคราว รัฐบาลที่ปฏิวัติสำเร็จ แต่สหรัฐอเมริกาไม่ชอบ จึงไม่ยอมรับรับรอง เพื่อให้ได้ผล รัฐบาลแนะนำควรวาง อย่าให้รัฐบาลนั้นหรือบุคคลของประเทศนั้นกู้เงิน เมื่อฐานะการเงินไม่ดี ในที่สุดรัฐบาลนั้นก็ล้มไป

การเจรจาทางการทูต

ข้าพเจ้าได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า การทศคือการ
ใช้ไหว้วาน และความแนบเนียนในการดำเนินความสัมพันธ์
กับต่างประเทศ ฉะนั้น เครื่องมืออันที่ ๓ นอกจากกำลังทหาร
และเศรษฐกิจแล้วก็คือ การทูต ซึ่งใช้โดยมรดกประสงค์
เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ทัศนประสงค์หรือ
อภิวินัย วัตถุประสงค์ และทำลาย ประเทศ ซึ่งตนถือว่าเป็นค
แข่งขันหรือเป็นศัตรู ทกวนนิยมประเทศเอกราชที่เป็นสมาชิก
สหประชาชาติ ๕๐ ประเทศ และที่ยังไม่ใดเป็นสมาชิกอีก
หลายประเทศ ฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจึงมีมาก
ขึ้น ฉะนั้นการทูตจึงยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดอันหนึ่งใน
ปัจจุบันนี้.

การโฆษณาชวนเชื่อ

นักจิตวิทยาได้กล่าวว่า การโฆษณาชวนเชื่อเป็น
เครื่องมืออันสำคัญอันหนึ่งที่สามารถ เอน จิตใจ ประชากร
ส่วนมากของชาติได้ ถ้ารู้จักวิธีโฆษณาให้เหมาะ โดย
คำนึงถึงสถานการณื คำนึงถึง อปนิสัยของผู้ที่เราจะ
โฆษณา วิธีโฆษณาชวนเชื่อมรดกประสงค์ ๓ ประการ

(1) เพื่อจูงประชาชนของตนเอง

(2) เพื่อจูงประชาชนในประเทศที่ตนมีความมุ่ง

หมาย และ

(3) เพื่อจูงประชาชนในประเทศอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
 ในประการแรก เมื่อรัฐบาลกลางจะดำเนินการตาม
 นโยบายอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเสียงสาธารณมติใน
 ประเทศของตนไม่แน่นแฟ้นเป็นยกแผ่น ก็ทำให้การดำเนินงาน
 ก่อขึ้นแะ และประเทศที่ตนมุ่งหมายจะเป็นคู่ปรับก็ไม่
 หวาดเกรง เพราะเห็นว่าประชาชนไม่หนักหลัง ฉะนั้น
 จึงต้องพยายามทุกอย่างให้ราษฎรของตนเห็นด้วย และ
 สนับสนุนเต็มที่ และถ้าประเทศนั้นปกครองระบอบประชาธิปไตย
 โดยมีสภาผู้แทนก็ต้องพยายามให้สมาชิกสนับสนุน
 มากที่สุด โดยชี้แจงภายในให้สมาชิกเข้าใจในข้อเท็จ
 จริง นอกจากนี้ การให้สาธารณมติหรือสภามีอิทธิพลเช่น
 นี้ ยังเป็นการดีในการเจรจากับต่างประเทศอีกด้วย และ
 ในประวัติการเจรจาทางการทูต หลายประเทศซึ่งมักจะอ้าง
 กันอยู่เสมอว่าอดยอมผ่อนปรน สาธารณมติหรือสภาผู้แทน
 จะไม่ยอมเป็นแน่แท้ ฉะนั้นรัฐบาลที่ของการให้นโยบาย

ต่างประเทศของตนซึ่งหนักแน่น ต่างประเทศเกรงกลัว เชื้อ
 ถือ จึงมักพยายามโฆษณาทุกอย่างให้ ราษฎร สันนิษฐาน
 นโยบายนั้น และหลอกลวงเป็นความจริง แม้ในประเทศที่
 ปกครองเผด็จการเช่น เยอรมัน สมัชชิตเลอร์ หรือในรัฐเซี่ย
 ปัจจุบัน

ตามที่ข้าพเจ้าได้บรรยายมาแล้วนั้น เป็นการแสดงให้เห็น
 เห็นว่า ประเทศต่างๆ ทั่วทุกประเทศก่อนจะวางนโยบายต่าง
 ประเทศมักคำนึงถึงข้อเท็จจริง สภาพของ ประเทศตนเป็น
 อย่างใด แล้วจึงวางนโยบายลงไป เมื่อวางลงไปแล้วก็ดำเนิน
 การทบทวนเพื่อให้บรรลุผลประสงค์ตามนโยบาย และในการต่าง
 ประเทศนั้น มีเครื่องมืออย่างใดบ้าง จุดสำคัญที่สุดก็คือทุก
 ประเทศมุ่งความมั่นคงและความเจริญแห่งประเทศตน รวม
 ความว่านโยบายของทุกประเทศนั้นเพื่อประเทศตนเป็นอันดับ
 ก่อน ประเทศอื่นมาอันดับสอง ตามประวัติศาสตร์การรวม
 ระหว่างประเทศไม่เคยมีเลย ว่า ประเทศใดเดินนโยบาย
 เพราะถือประโยชน์ของประเทศอื่นก่อนประเทศตน

ปัญหาต่อไปที่ข้าพเจ้าใคร่แสดงคือ ทุกวันนเรได้
 ยินแต่ข่าวซึ่งไม่สบายใจ เราไม่ทราบว่า สงครามโลกครั้ง

ที่ จะระเบิดชนเมือใด เราได้แต่ภาวนา ขอให้ทุกชาติจึง
 ผอนผันตรงกันและกัน ปรารถนาประนอมซึ่งกันและกันนั้นแหละ
 สันติจะมีอยู่ได้ แต่ที่เราได้ยินอยู่ทุกวันนี้ มีชาวขงลวณแต่
 ทำให้เราสะดุ้งสะเทือนเหตุใดเราจึงสะดุ้งสะเทือน เพราะเรา
 เป็นประเทศเล็ก ช้างสารประสานงากัน เราอยู่แพรก
 ไม่รู้เรื่องกับเขาก็จะรายละเอียดเป็นลุ่มผ่งไปด้วย

ทุกท่านคงทราบแล้วว่า เวลานี้โลกแบ่งออกเป็น
 ๒ ค่าย คือฝ่ายสหรัฐอเมริกา โดยมีอังกฤษเป็นที่ ๒ และ
 ประเทศอื่นๆอีกสนับสนุนเป็นอันมาก รวมทั้งไทยเรา ฝ่าย
 นี้เรียกกันว่า ค่ายประชาธิปไตย (Democracies) กับอีกค่าย
 หนึ่งคือ ฝ่ายสหภาพโซเวียตและประเทศบริวาร ซึ่งฝ่าย
 ประชาธิปไตยเรียกว่า “ฝ่ายคอมมิวนิสต์”

ถ้าเราจะพิจารณาให้ขงลงไป จะเห็นได้ว่ามลแห่ง
 การซัดกันในทุกวันนี้มาจากแง่เศรษฐกิจทั้งนั้น ฝ่ายรัสเซีย
 ก็อยากแผ่ผลทธิเศรษฐกิจคอมมิวนิสต์ของตนไปทั่วโลก
 เพื่อให้โลกปกครองตามความเห็นของคาร์ลมากซ์ และ
 ในขณะที่เดียวกัน รัสเซียก็จะได้ประโยชน์ด้วย เพราะถ้าทุก
 ประเทศนิยมตามลัทธิของตน ก็คงจะเดินตามนโยบาย

ของตนโดยไม่ต้องไปใช้กำลังรุกรานทางอาวุธอย่างฮิตเลอร์
 ส่วนฝ่ายสหรัฐอเมริกาเห็นว่า วัตถุประสงค์หลัก
 ประชาธิปไตย เป็นการผูกขาดทุกอย่าง เป็นการผูกขาด
 การเมืองภายใน และผูกขาดการเศรษฐกิจ เพราะถาวรสหประชา
 มอานา ักคงจะบันทึกบนเสารภาพในการค้าขายของต่าง
 ประเทศกับประเทศนั้นๆ ซึ่งไม่เป็นธรรม เป็นการขยคน
 ประเทศอื่นๆไม่ให้มีโอกาสเสรี ยางทเพียงทชาวจากลาว
 มาน ท่านจะยังไม่เห็นชัดว่าจริงเพียงใด และทำไมเรื่องท
 วนน เรื่องจึงมาขยทสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และรัสเซีย
 ฉะนั้น ชาวเขาจะแสดงให้เห็นต่อไปว่า เหตุใดเรื่องจึงมา
 รวมขยท 3 ประเทศนี้

ทำไมจึงมารวมขยท 3 ประเทศนี้ คำตอบก็คือ เพราะ
 3 ประเทศนี้เป็นมหาประเทศ (Great Powers) ประเทศที่
 ไม่เป็นมหาอำนาจย่อมไม่มีเสียงเป็นธรรมตา ข้ยุทธคือไปมี
 ว่าทำไมจึงมีละเพราะมหาประเทศนี้เท่านั้น เพราะในกฎบัตร
 สหประชาชาติรับรองโดยปริยายว่า มีถึง 5 ประเทศโดย
 ให้เป็นสมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคง คือนอก
 จาก 3 ประเทศนี้แล้ว ยังมีจีน และ ฝรั่งเศส สำหรับจีน

เวลานักไปอยู่เกาะโตวันแล้ว มีเงินมาเซตงซ่งทางสห-
 ประชาชาติก็ยังไม่รับรอง ฝรั่งเศสตนแล้วเวลานักถึงก็ยังไม่
 ค่อยขอยืมมาก ทางการเมืองระหว่างประเทศจึงถือว่ายังไม่
 เขาชนมีกำลังจริง ถึงแม้ในทางหลักเป็นมหาประเทศ

พึงระลึกว่า การเป็นมหาประเทศนั้นมีการชนๆลงๆ
 ตามธรรมชาติ ก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 มีมหาประเทศ
 อยู่ถึง 7 ประเทศ คือ : เยอรมัน, อิตาลี, ญี่ปุ่น, สหรัฐ-
 อเมริกา, อังกฤษ, ฝรั่งเศส และสหภาพโซเวียต มหา-
 ประเทศเกิดขึ้นเนื่องจากสงคราม และก็ตายไปเนื่องจาก
 สงคราม ปอร์ตุเกส สวีเดน เนเธอร์แลนด์ สเปน ก็เคย
 เป็นมหาประเทศมาแล้ว แต่ก็ตายไปเพราะสงคราม แล้ว
 เกิดใหม่เป็นประเทศเล็กขึ้นมา

ปัญหาที่ควรพิจารณาต่อไปก็คือ ทำไม 3 มหา-
 ประเทศคือ สหรัฐอเมริกาและอังกฤษฝ่ายหนึ่ง กับ
 สหภาพโซเวียตอีกฝ่ายหนึ่ง จึงไม่ลงรอยกันและมีท่าที
 ตรงเตรียมขัดขืนเรื่อยมาจนทำท่าจะรบกัน ข้อเท็จจริงข้อ
 ไปนี้เป็นคำตอบโดยข้าพเจ้าจะได้กล่าวเป็นประเทศๆไป

สหรัฐอเมริกา

ในปัจจุบันนี้ สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในโลก และประชากรมีมาตรฐานการครองชีพอยู่ในระดับสูงที่สุด แต่ต้องไม่นึกไปว่า ในอเมริกาไม่มีคนยากจน ความจริงมีและก็มีไม่น้อย แต่ที่ข้าพเจ้ากล่าวว่ามี ครอบคลุมมาตรฐานการครองชีพนั้น เป็นการกล่าวโดยทั่วไปเกี่ยวกับประเทศอื่นในโลก เมื่อเสร็จสงครามโลกครั้งที่ ๒ สหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าหน้ประเทศอื่นๆ อีกหลายสิบประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเราด้วย

ในสหรัฐอเมริกา มีพรรคการเมืองใหญ่ๆ ๒ พรรค คือ พรรค Democrat และ พรรค Republican นโยบายของ ๒ พรรคนั้น ในเรื่องการจัดสังคมทางเศรษฐกิจไม่ต่างกัน แต่พรรค Democrat ซึ่งเป็นพรรคของประธานาธิบดี Truman ซึ่งก้าวหน้าหน่อย ส่วนพรรค Republican นั้น มีนโยบาย Conservative มากกว่า และมีนโยบายรุนแรงในเรื่องรักษาสีทธิของพวกพ่อค้าและนายทุน นอกจากนี้ประชากรอเมริกันส่วนมาก มี "วิถีชีวิต" "Way of Life" ในเรื่องให้อิสระในวิสาหกิจของตนเอง และการหาเงินโดยอิสระ

วิถีชีวิตของคนอเมริกันตรงว่า มีอิทธิพลทำให้รัฐบาล
 อเมริกันมีท่าทีต่อประเทศอื่นอย่างสำคัญ เพราะระบอบ
 ประชาธิปไตยเป็นระบอบที่รัฐบาลผู้บริหาร เป็นกรรณต้อง
 ว่าความต้องการของประชากรส่วนมากต้องการอย่างใด คน
 อเมริกันส่วนมากเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยว่า เป็นการ
 ปกครองโดยราษฎรเลือกตั้งมอบหมายมา และหมายถึ
 ทางเศรษฐกิจด้วย คือ เสรีภาพ (Freedom) ในวิสาหกิจ
 เอกชน (Private Enterprise) และอิสระภาพในตลาดการค้า
 (Freedom of the market) ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความ
 เจริญในทางเศรษฐกิจ และเสรีภาพในตัวของบุคคล การที่
 บุคคลจะร่ำรวยและมีกำลังอำนาจเหนือคนอื่น เนื่องจาก
 เสรีภาพดังกล่าวแล้ว เป็นการตรงกับหลักประชาธิปไตย คือ
 ใครก็ได้ ใครสามรถ ย่อมมีโอกาสมากกว่า ช่วยไม่ได้ รัฐ
 ไม่ควรเข้ามาแซกแซง เว้นไว้ในกรณีจำเป็นจริงๆ ในทาง
 การเมืองก็เช่นเดียวกัน ทุกคนควรมีสติแสดงความคิดเห็น
 เห็นทุกอย่าง มีสิทธิทำทุกอย่างที่จะให้คนอื่นเห็นพ้องกับ
 ตน ครั้นใดไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นและไม่ทำการผูกขาด
 เลียดคนเดียว

เพื่อท่านทั้งหลายจักได้เข้าใจชัด ในเมื่อกล่าวถึง
นโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ฉะนั้นจึงต้อง

บรรยายพอสังเขปถึงฐานะทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีเนื้อที่ใหญ่มาก
คำนวณคร่าวๆก็เรียกขานาสหภาพโซเวียต หรือจีน หรือ
อินเดียน และจำนวนพลเมืองตามสถิติ ค.ศ. 1948 มีถึง
145,340,000 คน ซึ่งเป็นที่ 4 ในโลก ส่วนประเทศที่มี
มากเป็นลำดับก็คือ จีน อินเดีย และสหภาพโซเวียต สหรัฐ
อเมริกา เป็นประเทศที่นำที่สุดในการค้าของโลก และเป็น
ประเทศที่เรียกว่า หนักทั้งอุตสาหกรรมและกิจการ

ทรัพยากรของชาติมีมากมาย อาทิ การขุดไม้ น้ำมัน ถ่านหิน เหล็ก ทองแดง และแร่ต่างๆ อีกมากหลาย
ร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมที่สูงสุดในโลก ทุกหมู่บ้านมีถนน
เชื่อมลงกันหมด พะหนะซึ่งใช้ติดต่อกันก็มีทางรถไฟ รถ
ยนต์ประจำทางและเครื่องบิน

แต่แม้อเมริกาจะเป็นประเทศที่ร่ำรวยที่สุดก็ตาม ก็ยัง
ต้องพึ่งประเทศอื่นเหมือนกัน เพราะหลักมีชื่อว่า ประเทศ
หนึ่งประเทศใด จะเลี้ยงตัวเองโดยเด็ดขาดไม่ได้ สหรัฐ

อเมริกาต้องพึ่งวัตถุดิบจากต่างประเทศไม่ว่าจะเป็น น้ำมัน ก๊าซ ฝ้าย เหล็ก ฯลฯ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงเห็นได้ว่า สหรัฐอเมริกาและประเทศทุกประเทศในโลกต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ต่อไปนี้ :

(1) การพึ่งพาระหว่างกันและกันในชีวิตเศรษฐกิจซึ่งกันทำให้การค้าระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างเด็ดขาด

(2) การพาณิชย์ระหว่างประเทศ เปี่ยมเงินไขอันสำคัญในความเจริญทางเศรษฐกิจ อเมริกาขายได้มากที่สุดเท่าไร ก็ยิ่งรวยมากขึ้น แต่อเมริกาก็ขายโดยไม่ซื้อไม่ได้ ยกตัวอย่างง่ายๆ อเมริกาทำรถยนต์มากกว่าทุกประเทศในโลกรวมกันหมด และมีขายมากที่สุด มนุษย์ในโลกที่ใช้รถยนต์เป็นของอเมริกาถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ในสหรัฐอเมริกาเองคิดเฉลี่ยพลเมืองทุก 5 คนมีรถยนต์ 1 คัน แต่อเมริกาต้องซื้อวัตถุดิบจากประเทศต่างๆ ตามันจะเห็นได้ว่า ถ้าการค้าไม่เดินไปโดยเสรี ก็ย่อมทำให้เศรษฐกิจชะงัก

อีกประการหนึ่ง สหรัฐอเมริกาเอาเงินไปลงทุนในต่างประเทศมาก ถ้าจะคำนวณกันเห็นจะหลายร้อยล้านโกฏิบาท เหตุที่เอาไปลงทุนก็เพื่อได้ดอกเบี้ยดีกว่าลงทุนใน

02/04/2566

ประเทศและเพื่อหาตลาดเงินที่ไปลงทุนมีทั้งโดยตรงและทาง
อ้อมสำหรับโดยตรงก็โดยเขาไปทำการเกษตร อุตสาหกรรม
พาณิชย์ เหมือนแร่ และสาธารณูปโภค หรือวิสาหกิจอื่น
ในประเทศ เช่น บริษัทรฟพอร์ท เจเนอรัลมอเตอร์ ฟอร์ด
แอสทาร์คอบบิลล์ อีลเคอร์เนซด์เนต ฮาวส์เคอร์ และ
พวกนี้มักไปตั้งโรงงานประคิยฐกรรรมในต่างประเทศนั้น ๆ

เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็ย่อมมีอิทธิพลทำให้รัฐบาลอเมริกา
พิจารณาถึงผลประโยชน์ของคนของตนเหมือนกัน เพราะได้
ลงทุนไว้มากมาย ในประการแรกรัฐบาลอเมริกาและคน
อเมริกัน ที่มีประโยชน์ส่วนใดเสีย ต้อง เช่น ห่วงใย ใน ความ
เจริญก้าวหน้าเศรษฐกิจ และเสถียรภาพทางการเมืองของโลก
และความเป็นห่วงนี้ก็เคยแสดงออกมาถึงยกกำลังทหารเข้า
แทรกแซง เช่นในกรณี คิวบา เมื่อ 50 ปีมาแล้ว ในประการที่
สอง การลงทุนนี้มีผลเห็นอุตสาหกรรม การพาณิชย์ และ
แรงงานของอเมริกา เช่นในกรณีที่มีผู้ทำการประคิยฐแข่งขัน
ในดินแดนนั้น ๆ หรือประเทศนั้นบยบุคคล กีดกันการประคิยฐ
หรือกีดกันการส่งออกขาย ไม่ให้ เป็นโดยเสรีหรือกรณีกีด
สงครามในดินแดนภาคนั้น ๆ พวกคนอเมริกันที่ไปลงทุน

อาจหมดตัวก็ได้หรือโรงงานอุตสาหกรรมนั้นๆ กลับไปเป็น
ประโยชน์แก่ศัตรู

เมื่อพอทราบเป็นเค้าว่า สหรัฐอเมริกามีฐานะอย่าง
ใดในทางเศรษฐกิจมีนโยบายทางเศรษฐกิจอย่างไร นิยม
ลัทธิการปกครองอย่างไรแล้ว ข้าพเจ้าขอนำไปสนธิบาย
ทางการต่างประเทศ อันเป็นเหตุสำคัญให้เกิดขัดกันขึ้นกับ
สหภาพโซเวียต แต่ก่อนจะบรรยายถึงนโยบายปัจจุบันก็ควร
จะให้ท่านทราบถึงนโยบายดั้งเดิมของอเมริกาและเปลี่ยนแปลง
มาอย่างไรพอสมควร เพราะจะช่วยให้เข้าใจนโยบาย
ปัจจุบันได้ดี นโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ดั้งเดิม
ทีเดียว เมื่อใดเอกราชใหม่มีอยู่คือไม่ยอมยุ่งกับใคร ทั้งนี้
ก็เพราะกำลังก่อสร้างสร้างคนและแม้ใครจะรบกัน ก็ขอเป็น
กลางไม่ว่าฝ่ายใดจะผิด ฝ่ายใดจะถูก นโยบายอีกข้อหนึ่ง
ที่สำคัญ และใช้มาจนทุกวันนี้คือ หลักของประธานาธิบดี
Monroe ที่เรียกกันว่า Monroe Doctrine คือไม่ยอมให้ประ-
เทศทาง ยุโรป เข้ามาแซงแซงในประเทศอเมริกากลาง และ
อเมริกาใต้ ข้อนี้มีความหมายในเรื่องเปิดประตูที่เรียกว่า
Open Door Policy นโยบายนี้ นายเชย์ รัฐมนตรีต่างประเทศ

เมื่อ 50 ปีมาแล้วแสดงว่า ประเทศต่างๆ ต้องให้คนอเมริกัน
มีโอกาสในอินทรีจะค้าขาย และทำเนินเศรษฐกิจได้เท่าเทียม
กับชาติจักรวรรดินิยมอื่นๆ ค่าแสดงนหมายถึงการค้าใน
เมืองจีนขณะนั้น ซึ่งประเทศต่างๆ กำลังร่ำรวยโดยแย่งกัน
ไปสัมประทานพิเศษ

เมื่อเกิดสงครามครั้งที่ 1 ขึ้น ค.ศ. 1914 อเมริกา
ก็ยังคงยืนยงและไม่พัวพันกับฝ่ายใด และรอดพ้นสงคราม
ให้รอดปลอดภัยเสรีภาพในทางทะเล ซึ่งหมายความว่า เรือ
อเมริกามีสิทธิที่จะขนส่งสินค้าไปณเมืองใดๆ ได้ คราวนี้ที่
สหรัฐอเมริกาไม่ใช้สงคราม เว้นแต่สินค้าอันเป็นของ
ต้องห้ามในการทำสงคราม หรือถูกจับในบริเวณซึ่งกระทำ
สงคราม แต่หลีกเลี่ยงเสรีภาพในทางทะเล ปฏิบัติยาก เพราะค
สงครามไม่เคารพพันธธ คชฝ่ายอังกฤษเข้าจับกุม ถ้าเรือ
นั้นมุ่งไปเมืองท่าของประเทศที่เป็นกลาง แต่สามารถ
ส่งสินค้าต่อไปยังเยอรมันได้ และสินค้า แม้จะไม่ใช่อาว
ยทอภัณฑ์ แต่เช่นวัตถุซึ่งใช้ทำอาวุธหรือเป็นกำลังรบได้
เช่น ยาง ทองแดง ฝ้าย ขนสัตว์ อาหาร ฯลฯ แต่อังกฤษ
ไม่ทำลายเรือ ล้วนเยอรมันนั้น ทำลายเรือเป็นส่วนมาก

กรณีศึกษากรณีศึกษา "ลูซิทาเนีย" ซึ่งคนอเมริกัน
ได้เสียชีวิตไปมาก กรณีนี้เป็นเหตุสำคัญอันหนึ่งในอีก
หลายเหตุที่ทำให้อเมริกาประกาศสงครามกับเยอรมันนี้ จึง
นับเป็นครั้งแรกที่อเมริกาเข้ามาพัวพันทางยุโรป

แต่เมื่อเสร็จสงครามแล้ว รัฐสภาอเมริกันกลับไม่
ยอมรับรองสนธิสัญญาแวร์ซาย นโยบายของอเมริกาจึง
กลับเข้าสู่ฐานะเดิมคือ ไม่ยุ่งกับยุโรป อย่างไรก็ตาม อเมริกา
ก็ยังร่วมมืออยู่บ้าง เช่น ในการทำสัญญาลดกำลังทางเรือ
และสัญญาอื่นๆ

ครั้นเมื่อฮิตเลอร์ได้อำนาจในเยอรมันนี้ และแสดง
การรุกรานต่างๆ ประธานาธิบดีรูสเวลต์ได้แสดงท่าทีไม่
เห็นด้วยและขอรองให้ใช้วิธีสันติ แต่ก็ไม่ได้ผล

เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้นใหม่ๆ คนอเมริกัน
เองก็ยังแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือ ฝ่ายเห็นควรเข้าช่วยอังกฤษ
และฝ่ายเห็นควรไม่ยุ่งด้วย แต่ต่อมาส่วนมากก็ซัดงักจะเห็น
ว่าควรช่วยอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ซึ่งนักประวัติศาสตร์
สัมพันธ์ระหว่างประเทศเห็นว่าเป็นวิถีธรรมตามประเทศ
ประชาธิปไตยบนายทุนด้วยกันจะคงช่วยกันต่อต้านเผด็จการ

สาธารณสมบัติของอเมริกาในคอนนั้นลงเฉยในข้อที่ว่า ต้อง
 การความมั่นคง ปลอดภัยสำหรับประเทศ แต่ก็ยังไม่ลงกัน
 ในข้อที่ว่า วิถีใด ฝ่ายเห็นควรอยู่เฉยๆเห็นว่าได้ประโยชน์
 กว่า แค่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า การไม่เข้าพัวพันเป็นสิ่งพึงวิสัย
 เมอเป็นเช่นนั้น ต้องเข้าช่วยฝ่ายที่ประโยชน์ของอเมริกัน
 มีอยู่มาก คือเข้าช่วยอังกฤษ

ในที่สุด ฝ่ายอังกฤษเองทนการบีบคั้นของอเมริกาไม่ได้
 ได้ กลายเป็นฝ่ายประกาศสงครามก่อน การที่อเมริกาต้อง
 บีบอังกฤษนั้น มีเหตุหลายประการ เช่นไม่ชอบฝ่ายเผด็จ
 การและเห็นว่า ถ้าปล่อยให้ฝ่ายเผด็จการชนะ ภัยจะมา
 ถึงอเมริกาเป็นแน่แท้ เพราะเพียงแต่ถูกบีบทางเศรษฐกิจ
 ก็แย่แล้ว

เดิมยุโรปได้เป็นศูนย์กลาง ของ การเมือง ระหว่าง
 ประเทศมาหลายร้อยปี เมอเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง
 อเมริกาได้ถูกผด.เข้าร่วมด้วย แต่ต่อมาก็ดอนตัวโดยไม่
 เข้าร่วมอยู่ในสันนิบาตชาติ ครั้นเมอเกิดสงครามโลกครั้งที่
 ๒ อเมริกาในชั้นเดิมก็ไม่อยากเข้าพัวพัน แต่ในที่สุดก็
 ต้องเข้าร่วม เมอเยอรมันแพ้อเมริกาเห็นว่าถ้าไม่เข้าร่วม

กัยนานาประเทศทางยุโรปแล้ว สหภาพโซเวียตก็คงจะเป็น
 นักเลงโตในยุโรป เพราะลำพังอังกฤษประเทศเดียวคงจะ
 ทำไม่ได้ไหว และอเมริกาก็กลัวลัทธิคอมมิวนิสต์มาก ส่วน
 ทางอาเซียนนั้นแล้ว เมื่อญี่ปุ่นแพ้แล้ว และจีนก็ยังมีตนเอง
 อยู่ อังกฤษก็ตกกำลังไปไม่เหมือนก่อนสงคราม อเมริกา
 ก็ต้องเข้ามามีเสียงทางภาคแปซิฟิกอีกด้วย มีฉะนั้น
 สหภาพโซเวียตก็จะแผ่อิทธิพลทั่วอาเซียน

อีกประการหนึ่ง ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้
 อเมริกาได้กลายเป็นประเทศที่มีกำลังทั้งทางอาวุธและทาง
 เศรษฐกิจเป็นอันดับหนึ่งในโลก ฉะนั้น จะปฏิเสธไม่เกี่ยวข้องกับ
 ประเทศอื่นไม่ได้

ความจริงสหรัฐอเมริกาไม่ชอบสหภาพโซเวียต มา
 นานแล้ว เนื่องจากลัทธิเศรษฐกิจ คนอเมริกันส่วน
 ใหญ่นิยมประชาธิปไตยชนิดเสรี คือ นิยมในเสรีภาพทุก
 อย่างรวมทั้งเสรีภาพในเรื่องเศรษฐกิจ ซึ่งไปขัดกับความ
 เข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยของสหภาพโซเวียต ซึ่งนิยม
 หลักการให้รัฐเข้าจัดการค้า การ เศรษฐกิจ เติบโตทั้งหมด
 อเมริกาไม่ยอมไว้รับรองรัฐบาล สหภาพโซเวียต จนกระทั่งถึงบ

ค.ศ. 1939 สมัยประธานาธิบดี แฟรงกลิน รูสเวลท์ จึง
 ใ้ขยออเมริกันขัถรฐบาลสหภาพโซเวียต ในระหว่างสงคราม
 คราวนี้ ถึงแมจะใ้ไ้เป็นพันธมิตรกัน แต่ก็ไม่ไว้ใจซึ่งกัน
 และกัน ทั้งนี้เพราะต่างมีหลักการและนโยบายไม่ตรงกัน
 แต่ท่านรูสเวลท์เป็นผู้มีขันติ ท่านเห็นว่าโดยการใ้ขันติและ
 พยายามเข้าใจฐานะ และความคองการ เกี่ยวกับ ความปลอดภัย
 ภัยของสหภาพโซเวียต ท่านสามารถจะตั้งสหภาพโซเวียต
 ใ้ใ้เข้ามาร่วมมือในองค์การนี้ระหว่างประเทศได้ เพราะ
 ใ้ขยอวิธิเช่นนั้น จะนำมาซึ่งความร่วมมือใ้ค้ตลอดไป การ
 ประชุมที่ยลดาเมือ ค.ศ. 1945 เป็นผลแห่งความพยายาม
 ของท่านในเรื่องนี้ แต่เมื่อสันทานรูสเวลท์แล้ว สัมพันธ
 ภาพระหว่างอเมริกากับโซเวียตใ้ห่างเหินกันออกไป เกิด
 ขัตกกันขึ้นในปัญหาเรื่องยุโรปตะวันออกและเยอรมันนี ปัญหา
 เรื่องการตกลงสันติภาพ ปัญหาทางอาเซีย เรื่องทงหลาย
 เหล่านี้เกิดขึ้นเพราะอเมริกาสงสัยว่า รัสเซียมีนโยบายจะ
 แผ่ลัทธิคอมมิวนิสต์ ส่วนรัสเซียมีนโยบายอย่างไรจะใ้
 กล่าวคือใ้ใ้ขยออเมริกัน รัสเซียก็ใ้ขยอขัถรฐบาลหลายอย่าง
 ขึ้นชวนใ้อเมริกาสงสัยใ้ค้ดังกล่าวนั้นเสียด้วย

เมื่อสหรัฐอเมริกาหันนโยบายต่างประเทศและนโยบาย
 การเศรษฐกิจซัดแย้ง ตลอดจนทั้งไม่มีความไว้วางใจสหภาพ
 โซเวียตดังนี้ จึงต้องพิจารณาหาทางที่จะรับประกันความมั่น
 คงและความปลอดภัยของตน โดยสกัดกั้นสหภาพโซเวียต
 ทุกทางที่จะทำได้ และช่วยเหลือพวกที่ไม่ยอมเป็นพวก
 สหภาพโซเวียต นอกจากนี้กำลังรบเข้มแข็งเต็มที่แล้ว ยัง
 ต้องเดินนโยบายต่างประเทศให้คึกคักด้วย เหตุการณ์ได้
 พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า เกิดสงครามใหญ่ครั้งใดอเมริกาต้อง
 เขาร่วมด้วยในที่สุดทุกที เพื่อที่จะรับประกันตนเองให้ปลอดภัยไว้
 สหรัฐอเมริกาจึงต้องใส่ความสนใจของตน ลงในส่วนใต้
 ส่วนเสียในยุโรปและเอเชีย เพื่อเป็นการขึงกั้นการรวม
 กำลัง ในทำนองแกนเบอร์ลิน - โรม - โตเกียว ของกลุ่ม
 อักษะประเทศชนอีกการลงนามในกติกาสัญญาแอตแลนติก
 (Atlantic Pact) เมื่อเร็ว ๆ นี้ เป็นการแสดงท่าทีอันหนึ่งของ
 อเมริกาเกี่ยวกับยุโรป โดยสรุปก็คือสหรัฐอเมริกาไม่ไว้วางใจ
 สหภาพโซเวียต เพราะลัทธิคอมมิวนิสต์ ซึ่งอเมริกาหาว่า
 รัฐบาลสหภาพโซเวียตพยายามแผ่ไปทั่วโลก และเพราะท่าที
 ในการต่างประเทศนานาประการ ซึ่งแสดงไปในทำนองรุกราน

ส่วนนโยบายเศรษฐกิจของอเมริกาเป็นไปในทางเสรีนิยม
อันตรงข้ามกับนโยบายของโซเวียต ตลอดจนความเข้าใจใน
หลักประชาธิปไตยก็ไม่ตรงกัน

อังกฤษ

เสรีสงครามโลกครั้งที่ ๑ นี้ อังกฤษยังคงมีฐานะ
เป็นมหาประเทศอยู่ แต่ก็ได้เปลี่ยนเป็นรองสหรัฐอเมริกาและ
สหภาพโซเวียต แต่อังกฤษคงเป็นตลาดของโลก แต่สภาพ
ภูมิประเทศของอังกฤษคงพองประเทศอื่น เพราะเลียงตัว
เองไม่ได้ ในการพองประเทศอื่นก็ต้องมีการลงทุนทางทะเล
อังกฤษมีพลเมืองประมาณ 47 ล้าน แต่อาหารไม่พอ เพราะ
อาชีพส่วนมากเป็นไปในทางอุตสาหกรรม อาหารจึงต้องสั่ง
จากต่างประเทศ ถ้าอังกฤษถูกบีบคั้น อังกฤษก็จะมีวัตถุดิบ
สำหรับผลิตของไปจำหน่ายให้โลกและก็ไม่มีความหวัง เรา
ทราบแล้วว่า ทศประเทศของพหุชาตชนและกัน แต่เทียบ
ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษแล้ว อังกฤษต้องพองประเทศ
อื่นมากกว่า อังกฤษผลิตผ้าได้มาก แต่ก็ต้องส่งผ้ายจาก
สหรัฐอเมริกามาใช้ และอียิปต์ อังกฤษเป็นประเทศ
อุตสาหกรรมจึงต้องใช้เหล็กมาก แต่เหล็กดิบ Iron ore มี

ไม่พอต้องพึ่งจากสเปน และสวีเดน และวัตถุดิบสำหรับมา
ผสมเช่น โกรมันจากครี เอเซียไมเนอร์ แมงกานีสจาก
ยุโรปกลาง คืบจากมลายูและออสเตรเลีย ฯลฯ ในอังกฤษ
ปลุกยางไม้ซึ่งต้องส่งจากมลายู ลังกา ไทย น้ำมัน
ที่คงใช้มากที่สุดของสงจากอเมริกา รัสเซีย เยอรมัน
อินโดนีเซีย รมานี และตะวันออกกลาง

เมื่อเป็นเช่นนี้ อังกฤษไม่ว่าจะรัฐบาลชายหรือชวา
ต้องห่วงเส้นชีวิตทางเดินเรือไม่ให้สามารถตัดเส้นได้ หรือ
ครองดินแดนที่ตนจะคงพึ่งพา

ถ้าจะดูประวัติและแผนที่ จะเห็นได้ว่าอังกฤษได้
ปฏิบัติ ดังนี้:

ค.ศ. 1713	ตั้งขอมทัพจรดอลตา
ค.ศ. 1814	ครองเกาะมอลต้า
ค.ศ. 1839	ครองเมืองเอเดนปากทะเลแดง
ค.ศ. 1875	มีเสียงมากที่ สุด ในการควบคุม
คลองสุเอซ
ค.ศ. 3/01878	ครองเกาะไซปรัส
ค.ศ. 1882	ครองอียิปต์ (ทุกวันนี้ยึด)

กษัตริย์ไทยเอกราชแล้ว)

ค.ศ. 1884 ครองไซมาลีแลนด์ตรงข้ามเมือง
เอเดน

มีเหตุของกฤษฎีกาจัดการดังกล่าว 2 ประการ:

- (1) เพื่อช่วยให้ของกฤษฎีกาได้ประโยชน์จากการค้า ใน
ภาคพื้นเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งอุดมสมบูรณ์
- (2) เพื่อรักษาเส้นเดินทางเรือไปอินเดีย ซึ่งหลัง
นี้เป็นเหตุสำคัญที่สุด ตามแผนที่จะเห็นได้ว่า อังกฤษคุม
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไว้ 2 ทาง ทางเข้าคือทางจิบรอลตาร์
ทางออกคือ คลองซูเอซ

เจ้าตำราการเมืองระหว่างประเทศ หลายท่านได้ให้
ความเห็นว่าเป็นประวัติของนโยบายต่างประเทศของอังกฤษนั้น
อังกฤษไม่ได้ยึดหลักการหรืออุดมคติในลัทธิการเมือง หรือ
ลัทธิเศรษฐกิจเป็นหลักอังกฤษจะล้มไปนานแล้ว ถ้าชนเดิน
การต่างประเทศ โดยถือว่าประเทศนั้นมีการปกครองระบอบ
เดียวกับอังกฤษ คือ ประชาธิปไตย หรือนิยมลัทธิ เศรษฐกิจ
อย่างเดียวกันหรือศาสนาเดียวกัน ประเทศใดเป็นประโยชน์
ก็ต่อองต้องเป็นมิตร ประเทศใดจะขัดประโยชน์ก็ต่อองเป็นศัตรู

ความจริงจะว่าอังกฤษก็ได้ เพราะท่านทราบแล้ว ทุกประเทศในการวางนโยบายต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความมั่นคงและความเจริญของตน ลอร์ดคิปาล์มเมอร์สตัน รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษสมัยควีนวิกตอเรียกล่าวว่า “อังกฤษไม่มีมิตรถาวร แต่มีผลประโยชน์อันถาวร” ซึ่งเป็นความจริง มีผู้เข้าใจว่าอังกฤษไม่ชอบรัสเซีย ก็โดยเกลียดคลั่งที่คอมมิวนิสต์อย่างเดียวกับอเมริกาเกลียดคริสต์เซย์ ความจริงต่างกัน ดังที่โตกกล่าวไว้ในเบื้องต้น ประชาชนอเมริกันส่วนมากยังลัทธิคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้รัฐบาลอเมริกาคองเกลียดกลัว แต่สำหรับอังกฤษนั้น จริงๆมีประชาชนอังกฤษเกลียดคลั่งจีนไม่เลย แต่ในเรื่องนโยบายต่างประเทศแล้วหาไม่มีอิทธิพลรุนแรงไม่ ตัวอย่าง อังกฤษรับของรัฐบาลจีนแดงของเมาเซตง โดยอ้างว่าเพราะอังกฤษมีผลประโยชน์ในเมืองจีนมาก แต่ทั้งนี้ไม่แปลว่ารัฐบาลอังกฤษสนับสนุนระบอบคอมมิวนิสต์ รัฐบาลอังกฤษทุกรัฐบาลไม่คำนึงถึงลัทธิ แต่คำนึงว่าประเทศใดไม่ว่าปกครองระบอบใดนิยมลัทธิศาสนาใด ถ้ามีการกระทำกระทบถึงประโยชน์ของอังกฤษแล้ว อังกฤษจะไม่ยอมนิ่ง ลำพังลัทธิคอมมิวนิสต์

เท่านั้น จะไม่ทำให้อังกฤษมีนโยบายเป็นปฏิปักษ์ต่อสหภาพ
โซเวียต แต่การทรยศเช่นนโยบายขยายอิทธิพลทางการเมือง
เมืองไปทั่วยุโรป และเอเชีย ต่างหากที่ ทำให้ อังกฤษ กังวล
และรัฐบาลอังกฤษไม่ว่ารัฐบาลฝ่าย Conservative หรือ Labour
ไม่พอใจ คงจะได้บรรยายต่อไป นายเบวินรัฐมนตรีต่างประเทศ
ปัจจุบันซึ่งเห็นสมาชิกพรรค Labour ก็เคยแถลงไว้ว่า
อังกฤษจะไม่ยอมให้ใครครองยุโรป ซึ่งตรงกับข้อที่นักประ-
วัตศาสตร์ทางการทูตได้อธิบายไว้ว่าอังกฤษถือว่า ใครที่มี
กำลังมากที่สุดบนภาคพื้นยุโรปต้องเป็นศัตรูกับอังกฤษ แต่
ศัตรูของประเทศนั้นจะเป็นมิตรกับอังกฤษ

ในยุโรป อังกฤษมีห้วงกังวลอยู่ 3 แห่ง ในเอเชีย
มีห้วงอยู่ 2 แห่ง

ในยุโรป

(1) ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็น ทะเล ซึ่ง เบ้กระสัน
ชีวิตทางเดินเรือทางอังกฤษมาสู่ตะวันออก อังกฤษกังวล ถ้า
มีประเทศใดมามีกำลังเหนือกว่า อังกฤษจะไม่มีอาหารและ
วัตถุดิบ แต่ยังมีทะเลที่ห้วงมากที่สุดคือฝั่งตะวันออก สงคราม
คราวนี้ ทำให้อังกฤษโล่งใจไปไครราวหนึ่ง อิตาลีแหลกไป

แล้ว กว่าจะขึ้นมาออกนอกนาน

(๒) ภายสมควรขอลาข้ามและช่องทางท่าแฉลบ ประ-
เทศในแหลมบอลข่าน นิ่งขมมาก เติมอยู่โตครก และมา
สลักแยกเมื่อต้นคริสต์ทศวรรษนี้ ไทยรัสเซย์สมัยซาร์ช่วย
เหลือ การทอของกฤษฎีเป็นห่วงทางบอลข่านก็เพราะใครมีอิทธิ-
พลทางบอลข่าน ก็จะมีอำนาจทะเลเมดิเตอร์เรเนียน นอกจากนั้น
ช่องทางท่าแฉลบเช่นเดียวกับบริษัทเซย์สมัยซาร์ เคยพยายาม
ขอกมาทางช่องนี้ แต่อังกฤษยืนไว้เมื่อเกิดสงครามโลกครั้ง
ที่ ๑ นี้ในเคอนแรก รัสเซียขอตั้งฐานทัพทหารตาแฉล ตูร์ก
ปฤกษากับอังกฤษ อังกฤษสนับสนุนให้ปฏิเสศ

(๓) ประเทศทางฝั่งแอคแลนติก อังกฤษกลัว
ว่าประเทศไคมาจะมีอิทธิพลเหนือประเทศทางฝั่งแอคแลนติก
คือเคอนมาร์ค ฮอนแลนด์ เดนมาร์ก และปอร์ตุเกศ ก็หมาย
ความว่ามาอยู่ที่ประเทศบ้านอังกฤษ ฉะนั้นอังกฤษของมินโย-
บายสนับสนุนประเทศเล็กๆ เหล่านี้เต็มที โดยอ้างว่าอังกฤษ
ต้องช่วยรักษาสันติภาพของประชาชาติเล็กๆ

ส่วนทางเอเชีย ที่อังกฤษกังวลมากก็คือ มลายู
และฮ่องกง

บัดนี้ ข้าพเจ้าจะเล่าประวัติของนโยบายต่างประเทศ
ของอังกฤษย่อ ๆ

ในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 19 อังกฤษเยี่ยมหาประเทศ
และเป็นทีหนึ่งไม่รองประเทศใด ในการอุตสาหกรรม การ
พาณิชย์ และการคลัง ก็เป็นทีหนึ่งเช่นเดียวกัน อังกฤษ
มีคนแดนมากชน มีกองทัพเรือใหญ่ที่สุดในโลก ในสมัย
นั้น อังกฤษมีเสียงมากบนภาคพื้นยุโรปจนถึงกับมีคำกล่าว
ว่า Pax Britannica ซึ่งแปลว่า ที่ใดมีสันติได้ เพราะอังกฤษ
บรรเทา

ระหว่างปี ค.ศ. 1891 ถึง 1903 รัสเซียสมัยซาร์
สร้างทางรถไฟสายไซบีเรียสำเร็จ อังกฤษจึงกังวลว่ารัสเซีย
ทำท่าจะมาเป็นคู่แข่งคนสำคัญทางหาคินแดน ทาง ตะวัน
ออกไกล นอกจากนั้นฝรั่งเศสก็เข้าทำสัญญากับรัสเซียทาง
ทหารเมื่อ ค.ศ. 1894 นี้ เรียกกันว่า Dual Alliance ทำให้
ฐานะทหารอังกฤษทางเมดิเตอร์เรเนียนต่ำลง และใน
ขณะเดียวกันไคเซอร์ก็เริ่มเพิ่มกำลังกองทัพเรือ

อังกฤษจึงเดินนโยบายที่ต่อต้าน โดยแสวงหามิตรทาง
ตะวันออกไกล อังกฤษทำสัญญาพันธมิตรกับญี่ปุ่นเมื่อ

03/04/2566

ค. ศ. 1902 เริ่มคสนิทกยสหรัฐอเมริกา ถึงฝรั่งเศสมา
เป็นมิตร และในที่สุดคริสต์เซี่ยด้วยเพื่อท่านเยอรมันนี้ ใน
การเดินทางทศเช่นนี้ อังกฤษสามารถสะสมกำลังส่วนมาก
ไว้ทางเกาะไค ส่วนตอน ๆ ให้มีกรอน ๆ เป็นหน้าทของกัน
การที่อังกฤษเดินนโยบายดังกล่าวแล้ว จึงเป็นมูล
สำคัญยิ่งที่ชนะเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่ 1

สงครามโลกครั้งที่ 3 เกิดขึ้นก็เพราะฮิตเลอร์ไม่รู้
จักอิม ฝ่ายอังกฤษและฝรั่งเศสเห็นว่าถ้าปล่อยให้ อังกฤษ
และฝรั่งเศสจะต้อตายหรือไม่ก็เป็นทาสฮิตเลอร์ เพราะใน
สมัยนั้นเยอรมันเป็นประเทศที่แข่งที่สุดในยุโรป ในระหว่าง
สงครามโลกครั้งที่ ๒ อังกฤษ ได้เดินนโยบายผูกมิตร
กับอเมริกาให้กระชับยิ่งขึ้น และอเมริกาเองได้เฝ้าสงคราม
ช่วยเหลืออังกฤษเต็มททั้งๆที่ยังไม่ได้ประกาศสงคราม และ
ได้กลายเป็นพันธมิตรกันเมื่อญี่ปุ่นตีเพิร์ลฮาร์เบอร์

นโยบายรัฐบาลอังกฤษปัจจุบันก็คงอย่างเดิมคือ ไม่
พอใจที่ใครจะเป็นเจ้าครองยุโรป หรือแะคงตนซึ่งน่าจะเป็น
ภัยแก่ประโยชน์ของอังกฤษ รัฐบาลอังกฤษปัจจุบันเป็น
รัฐบาลสังคมนิยมซึ่งไม่นิยมจักรวรรดินิยม แต่พอใจที่จะ

ให้ค่อยเป็นไปไม่ใช่อย่าง และทำให้ อินเคีย พม่า เป็น
 เอกราชไปแล้ว แต่รัฐบาลอังกฤษก็อ้างถึงชีวิตความ
 ชัยเป็นของตน สิ่งใดที่จะกระทบถึงและลดกำลังอังกฤษ
 จากมหาประเทศ อังกฤษไม่ว่าจะรัฐบาลลัทธิโดยยอมไม่ได้
 เมื่อเป็นเช่นนี้ แม้รัฐบาลอังกฤษปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมนิยม
 ก็ต้องยอมกัน จักรวรรดิอังกฤษ และยอมกันตน ของอังกฤษที่
 ลงไว้ในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งอาณานิคม ในการยอมกัน
 ริงอังกฤษซึ่งยอมกันถึงสองด้าน ก็คิดว่าพอค่าอเมริกันจะ
 ออกเข้ามาแย่งการค้าเพียงใด และในขณะที่ยอมกันยอมกัน
 คอมมิวนิสต์ด้วย แต่สำหรับอเมริกาแน่นอน อังกฤษก็ตั้ง
 รมัถระวงดาจำเป็นจริง ๆ จึงจะคิดกันเพราะอังกฤษต้องพึ่ง
 อเมริกาในเรื่องอื่น ๆ อีกมากหลาย

ข้าพเจ้าขอแนะนำท่านไปสู่การกระทบกับรัสเซียทาง
 ยุโรป รัฐบาลอังกฤษจะเพาะอย่างปึงที่เป็นฝ่ายสังคมนิยม
 ยกหลายประชาธิปไตยที่ว่า รัฐบาลเป็นใหญ่ยิ่งโดยสูง
 เป็นระบอบให้พรรคการเมืองทมนโยบายทางเศรษฐกิจ ทาง
 กัแข่งกันรบแต่อกคง ใครชนะก็เข้าบริหารทมนโยบายที่
 แดลงต่อราษฎร แต่ความเข้าใจของอังกฤษนี้ไม่ตรงกับ

รัสเซีย รัสเซียเห็นว่าผู้เป็นใหญ่ปกครองควรเป็นพวกคน
งานพวกเดียว นอกจากนั้นการที่รัสเซียเดินนโยบายใน
ยุโรปเช่นเยอรมันนี้ตะวันออก หรือขอล้านหรือยุโรปตะวันออก
ออกแล้วแต่เป็นการขัดกับเรื่องประชาธิปไตย และเป็น
การกีดกันในเรื่องเศรษฐกิจทั้งสิ้น ตลอดทั้งการกระทำ
เหล่านี้เป็นภัยทางอ้อมแก่อังกฤษฯ จึงเห็นด้วยกับรัสเซียไม่
ได้ ข้างรัสเซียก็หาว่าอังกฤษไม่ใคร่เป็นสังคมนิยมจริง แต่
เป็นฝ่ายนายทุนจักรวรรดินิยมเพราะเข้ากับอเมริกัน ในข้อ
กล่าวหาข้อนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะรัสเซียจะถือว่าลัทธิ
เศรษฐกิจคอมมิวนิสต์กับลัทธิเศรษฐกิจสังคมนิยมเป็นพวก
เดียวกันไม่ได้ เพราะทางวิทยาการแล้ว สังคมนิยมอังกฤษ
ของรัฐบาลอังกฤษปัจจุบันนี้ มีความคิดเห็นต่างกันถึง
สังคมนิยมอังกฤษยุคโลกประชาธิปไตย คือเสรีภาพทุกอย่าง
แต่คอมมิวนิสต์นิยมแต่กิจการโดยชนกรรมมาชีพ สังคมนิยม
อังกฤษเห็นว่า ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมควรขบปัญหา
เหล่านี้โดยวิถีทางรัฐธรรมนุญ แต่คอมมิวนิสต์เห็นว่า ถ้า
ตามวิถีทางรัฐธรรมนุญไม่สำเร็จต้องขบวิถี และไม่ยอม
ให้มีการปกครองเมื่อนโยบายอื่น และปัญหาเศรษฐกิจโดย

บังคับ สังคมนิยมยังคงจงรักภักดีต่อชาติ แต่มุ่งให้
ทั่วโลกรักกันอย่างพี่น้อง คอมมิวนิสต์ของจงรักภักดีต่อ
พรรคยิ่งกว่าชาติ

สหภาพโซเวียต

เรื่องของสหภาพโซเวียตเป็นเรื่องลึกลับ เพราะเขา
ปิดไม่ให้โลกภายนอกทราบอะไรนัก อย่างว่าแต่คนต่างตัว
ธรรมดาเลย แม้แต่คณะทูตที่ไปประจำในเมื่องมอสโคว์ก็
ถูกปิดระเฟ้นผ่านไปไม่ได้ นอกจากนั้นคำหยาบคำร้ายต่างๆ ก็หา
ยาก ชาวเขาเองมีแต่คำราชาของฝ่ายอังกฤษและอเมริกา
ตระหนักความเห็นของชาวเขาที่แสดงต่อไปน จึงเป็นข้อเท็จจริง
เก็บจากคำราชาดังกล่าวทั้งสิ้น

สหภาพโซเวียตเป็นประเทศที่ใหญ่โตมากในทางมโน
ทัศน์แดนใหญ่กว่าฝรั่งเศส และ เยอรมัน รวมกันถึง ๒1 เท่า
ใหญ่กว่าสหรัฐอเมริกาเกือบ ๓ เท่า ใหญ่กว่าจีนเกือบ ๒ เท่า
พลเมืองตามสถิติ ค.ศ. 1940 มีถึง หกหมื่น สำหรับ สหประชา
รัฐรวมกันมีถึง 193 ล้าน แต่ในจำนวนนี้มีหลายเชื้อชาติและ
พูดภาษาต่างๆกันๆถึง 100 กว่าภาษาหรือสำเนียง

สหภาพโซเวียต เป็นประเทศกสิกรรมเป็นส่วนใหญ่

พลเมืองส่วนมากยากจนมาตรฐานการครองชีพต่ำกว่าราษฎร
ทางยุโรปตะวันตก ตามสถิติราษฎรส่วนมากยังคงหาอาชีพ
เกี่ยวกับการเกษตร

นักประวัติศาสตร์ ทั้งอังกฤษ และ อเมริกาอธิบาย ว่า
การที่พวกบอลเชวิคชนะพระ เจ้าซาร์และ นั้ลทิคคอมมิวนิสต์
มาใช้ได้ง่ายๆ นั้น เพราะสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชของซาร์
คิส 200 ปีระหว่าง ค.ศ. 1700 ถึง 1917 ชาวรัสเซียถูกกดขี่ขูดรีด
ทางการเมืองอย่างสาหัส เมื่อเป็นเช่นนี้ปฏิวัติก็ยากี่ข่มรุนแรง
ตามธรรมชาติ ซึ่งต่างกับประเทศอื่นๆ

การปกครองของสหภาพโซเวียตนั้น อังกฤษและ
อเมริกาบอกว่าไม่ใช่ประชาธิปไตย แต่เป็นเผด็จการโดยพรรค
ชนกรรมาชีพ รัสเซียแก้ว่าเป็นประชาธิปไตยแต่แผนใหม่
(New Democracy) ความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยของ
รัสเซียตรงกับฝ่ายอเมริกา คือรัสเซียไปเน้นทาง
เศรษฐกิจ คือของมีรัฐเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน
(Collective Ownership) จึงจะเป็นประชาธิปไตย และรัฐ
สามารถควบคุมเครื่องผลิตกรรมได้ และการใช้ต้องเป็น
ไปตามแผน พวกคอมมิวนิสต์เข้าใจในเรื่องเสรีภาพในทาง

เศรษฐกิจคือ ไม่ใช่เสรีภาพที่จะชอตามที่เราชอบใจ หรือ
 ทำงานตามความพอใจของนายทุน พวกคอมมิวนิสต์ไม่คำนึง
 ถึงเสรีภาพของเอกชน แต่เสรีภาพของชนกรรมาชีพในการ
 ที่จะไม่ต้องตกชั้นนายทุนใช่ การเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจ
 ของคอมมิวนิสต์เช่นนี้ จึงนำมาซึ่งความเห็นที่ว่า พรรคการ
 เมืองที่ควรปกครองรัสเซียคือ พรรคการเมืองเคียวคิช พรรค
 คอมมิวนิสต์ แต่อเมริกาหรืออังกฤษเห็นว่าไม่ได้ ต้องมี
 หลายพรรค นอกจากนรีรัฐธรรมนุญที่บัญญัติสิทธิเสรีภาพ
 ต่าง ๆ ก็เขียนไว้สวย ๆ แต่ในทางปฏิบัติห้ามสิทธิเสรีภาพ
 จริงจริงไม่ ยังมีการควบคุมหนังสือพิมพ์ วิทยุ การมหรศพ
 โรงเรียน การกตชทางการเมือง การพิมพ์ การลงโทษ ฯลฯ
 ฝ่ายรัสเซียแก้ว่า ฝ่ายอังกฤษอเมริกาจะให้รัสเซีย
 ปฏิบัติเหมือนกันไม่ได้ อังกฤษอเมริกาได้สิทธิเสรีมาง่าย
 คาย ไม่ต้องเสียเลือดเนื้อ แต่รัสเซียได้สิทธิเสรีภาพมาไม่
 ใช่ในสมัยซาร์ แต่เพราะประวัติ ฉะนั้นถ้าพรรคคอมมิวนิสต์ถูก
 ฝ่ายรัสเซียชาว พรรคปฏิกริยาปฏิวัติกลับ พรรครัสเซียปัจจุบัน
 ก็จะไม่ได้สิทธิอันดีอย่างสมัยซาร์ การที่รัฐบาลคอมมิวนิสต์
 คงอำนาจมาไคท์กวันน เพราะไม่ยอมให้สิทธิแก่พวกที่จะคิด

ประวัติที่แท้จริงที่ การที่คอมมิวนิสต์ปฏิบัติเช่นนั้น ไม่ได้เร็วกว่า
สมัยซาร์

ปัญหาต่อไปมีว่านโยบายของสหภาพโซเวียตมีอย่าง
ใดบ้าง ก่อนที่จะบรรยายนโยบายปัจจุบันของขบวนการปฏิวัติ
นโยบายเก่าของรัสเซียมากล่าวเล็กน้อย

เมื่อกักขังตามประวัติศาสตร์จะเห็นได้ว่า ประวัติ
ศาสตร์ระหว่าง ค.ศ. 1500 ถึง 1900 รัสเซียพยายามขยายดิน
แดนอย่างรวดเร็ว เพื่อจะหาทางออกทางทะเลที่เรือสมุทรเดินได้
ตลอดปี เพราะทางออกในสมัยนั้นมีทางเดียวคือ ทะเลขาว
คานคิกพินแลนด์ ระหว่าง ค.ศ. 1600 ถึง 1721 รัสเซีย
พยายามหาเมืองท่าทางทะเลบอลติกเพื่อการค้า แต่ในสมัย
นั้นก็ถูกโปแลนด์กั้นท่า ในที่สุดในปี ค.ศ. 1721 ซาร์ปีเตอร์
มหาราชสามารถเอาดินแดนโคสซึนหนึ่ง ทางฝั่งตะวันออกของ
ทะเลบอลติก นับว่าเป็นครั้งแรกที่รัสเซียมีฝั่งทะเลใต้ทะเลขาว
การที่ซาร์ปีเตอร์มหาราชได้ดินแดนนี้ เท่ากับรัสเซียได้ควบคุม
ปากแม่น้ำ 2 สายคือ แม่น้ำ Neva และ Duna ทำให้รัสเซีย
สามารถแล่นเล็งสินค้าลงไปตามลำแม่น้ำ 2 สายนี้ไปยังเมือง
ท่าของคนที่ทะเลบอลติกและไปสู่ทะเลเหนือ แล้วออกมหา-

สมุทรแอตแลนติก ในปี ค.ศ. 1795 รัสเซียได้ผนวกไซบีเรีย
ซึ่งเป็นอาณานิคม และสามารถมาสู่ทะเลดำได้ แต่รัสเซียก็
ยังไม่สามารถที่จะออกทะเลดำได้ นอกจากผ่านช่องแคบตาร์
กานแนลไปสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เมืองตุคมซอกแคบคอส
เมืองคอนสแตนติโนเปิล หรืออิสตันบูลของตุรกี ในปัจจุบัน
ตุรกีไม่ยอมให้เรือเดินเข้าออกโดยสะดวก ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า
การที่รัสเซียรุกรานถึงทะเลดำ ยังไม่ได้ประโยชน์อะไรนัก
ถ้ารัสเซียควบคุมคอนสแตนติโนเปิลได้ ก็จะมีมากแต่ไม่เป็นผล
เพราะมหาประเทศอื่นๆ เห็นเป็นภัย จึงรวมกันขวางรัสเซีย
เข้าสงครามถึง 7 ครั้ง เพื่อเอาเมือง ระหว่าง ค.ศ. 1735
ถึง 1877 นี้ให้ได้ แต่ก็ไม่เป็นผล รัสเซียพยายามแผ่มา
ทางปลายทวีปใน ค.ศ. 1800 จักรวรรดิรัสเซียมาจกหา
สมุทรแปซิฟิก ใน ค.ศ. 1860 ได้เมืองวลาดีวอสตอค

ฐานะปัจจุบัน

ทางเหนือรัสเซียยังคงมีเมืองฮาเดนเยล ทางทะเล
อย่างเต็มที่ ซึ่งเรือเข้าออกไม่ได้เกือบตลอดปี

ทางตะวันออกได้มากขึ้น เพราะกลืนเอาประเทศ
บอลติก คือ เอสโตเนีย ลิทเวีย และลัตเวีย ไว้ได้

แล้วลงแม่ทะเลเลขชลติคตอนไต่เรือจะเดิน ไต่แต่ก็ยังไม่ห่างจาก
 เมคิเตอร์เรนเนียน ทางตะวันออกก็ยังมีเมืองเวลาคิวอสตคค
 อย่างเดิม แต่ก็เดินเรือไม่สู้สะดวกเพราะถูกหินาวน้ำแข็ง
 ค้างไว้เรือทำลายน้ำแข็ง แต่ภายหลังสงครามนิตชน
 เพราะได้มีอิทธิพลทางเกาหลีเหนือ แต่ในเวลานั้นกองทัพ
 สหประชาชาติก็กำลังรุกเข้าไปแล้ว ทางใต้ก็เช่นเดิม คือ
 ทรกียังควบคุมอยู่ โดยสรุปก็คือในฐานะในทางขยายดิน
 แดนเพื่อไต่เมืองท่าออกทะเลของรัสเซียในปัจจุบันนี้ คิดว่า
 ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นอันมาก

ปัญหาจึงมีว่า ทกวนรัสเซียยังคงการอะไรและ
 มีนโยบายอย่างไร ในเรื่องนโยบายนี้ รัสเซียไม่เคยแสดง
 ออกชัดเจนเลย จึงต้องดูพฤติการณ์และคำแถลงในที่ต่างๆ
 ประกอบ ซึ่งพอรวมความได้ว่า

1. ความปลอดภัยของตนเอง
2. หาดินแดนที่เคยเสียไปกลับคืนมา และ
3. ขยายอิทธิพลของตนไปทั่วโลก

นโยบายที่มกกระทบ กับอเมริกาและอังกฤษอย่างจริง
 คือ นโยบายข้อ 3. ทั้งจะได้กล่าวต่อไป

เพื่อที่จะให้เป็นการปลอดภัยสำหรับตนเอง สหภาพ
โซเวียตจึงเริ่มปราบศัตรูภายในตั้งแต่การปฏิวัติที่สำเร็จผล
ลง ครั้นเมื่อ มุสโสลินี ฮิตเลอร์ มีอำนาจขึ้น และลัทธิ
แสนยานุภาพของญี่ปุ่นรุ่งเรือง สหภาพโซเวียตก็เริ่มเปลี่ยน
นโยบาย โดยหันเข้าเล่นกับพวกประชาธิปไตย และได้
สมัครเข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ มาเปลี่ยนท่าทีในตอนที่
ท้ายเมื่อเยอรมันนำชนร่วมทำสัญญาไม่รุกราน เพราะ
เห็นว่าพวกฝ่ายประชาธิปไตยไม่เล่นกับตัว ส่วนในปัจจุบัน
นี้แล้ว โซเวียตก็พยายามยิ่งที่จะไม่ให้เกิดสงครามขึ้น และ
โซเวียตเห็นว่านโยบายอันนี้ จะเป็นผลสำเร็จอยู่ได้ก็โดยให้
พวกตะวันตกตัวด้วยกันแตกกัน และพยายามไม่ให้องค์การ
สหประชาชาติแข็งแรง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องประสงค์
ไม่ให้องค์การสหประชาชาติล้มไป เพราะจะนำมาซึ่งสงคราม
ซึ่งรัสเซียยังไม่พร้อม ด้วยเหตุนี้เอง สหภาพ
โซเวียตจึงหวงอำนาจวีโต (Veto) นี้ ไม่ยอมให้เลิก รวม
ความก็คือ สหภาพโซเวียตให้องค์การสหประชาชาติ
ชงกันสงคราม แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ยอมให้มีกำลัง
เป็นขั้วแผ่น โดยตนเองคอยขัดขวาง

สำหรับนโยบายข้อ 2. คือความพยายามที่จะเอาคืน
แดนซึ่งเสียไปแล้วหลังกลับคืนนั้น จากผลของสงคราม
คราวนี้ ได้ทำให้ไซเวียตได้คืนแดนเพิ่มชนหลายแห่ง เช่น
บางส่วนของโปแลนด์ เยอรมันนี รัสเซียบอลติก ฐานทัพใน
ฟินแลนด์ บางส่วนของเกาะญี่ปุ่น ได้ครอบครองเกาะที่เหลือ
ฐานทัพฟอร์ตอาเธอร์ ฯลฯ

และนโยบายข้อ 3. ถัดการขยายอิทธิพลไปทั่วโลก
นั้น ผลปรากฏว่าในยุโรปสหภาพไซเวียตสามารถมีประเทศ
ทางภาคยุโรปตะวันออก หลายประเทศ เข้ามาร่วมวงอำนาจ
ของตน และได้กลายเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ไปแล้ว เช่น
ยูโกสลาเวีย อัลบาเนีย บัลแกเรีย ฮังการี ภูมาเนีย และ
เชคโกสโลวาเกีย ทางตะวันออกไกลก็มีจีนภาคเหนือ
และมีอิทธิพลทางพรรคคอมมิวนิสต์ ในอีกบางประเทศ เช่น
อินเดียน มาลายา อินโดจีน และ ฯลฯ

การที่สหภาพไซเวียต ต้องการขยาย อิทธิพลออกไป
เช่นนี้ ก็โดยเหตุ ๒ ประการคือ ต้องการอิทธิพลทางการ
ต่างประเทศ 03/04/1956 โดยหาพวกพันธมิตรสนับสนุน และต้องการ
ให้ประเทศอื่นนิยมลัทธิสังคมนิยม กล่าวคือลัทธิเล็งล้าง

นายทุน เจ้าของที่ดิน และสถาปนาวาระขบเข็ญการของชน
 กรรมาชีพชน ลิทธิเผด็จการทั้งกล่าวนี้ไม่ตรงกับของ
 อเมริกาและอังกฤษ เพราะคนอเมริกันและอังกฤษไม่ชอบ
 การบังคับ และโดยเฉพะอเมริกันนิยมการเปิดประเทศค้า
 ทั่วไป ไม่ต้องการให้ใครกักกัน หรือเป็นเจ้าของผูกขาดดิน
 แดนที่ตนปรารถนาจะค้าขายแต่ฝ่ายเดียว.

วิธีของโซเวียตต่างกับเยอรมันนของฮิตเลอร์ ซึ่ง
 ชอบใช้กำลังเอาดื้อๆ แต่โซเวียตพยายามใช้คนในประเทศ
 นั้นเอง โดยเอาลทธิชนมาเรียนครูของชนก้า แน่นอนถ้ำ
 จำเป็น โซเวียตก็จะใช้กำลังเหมือนกัน

อย่างไรก็ดี เป็นที่แน่นอนว่า นโยบายต่างประเทศ
 ของรัสเซียแตกต่างกับประเทศอื่น ประเทศอื่นคำนึงถึง
 ประโยชน์ของตนเป็นใหญ่ ไม่คำนึงถึงลทธิทางเศรษฐกิจ
 นึก แต่โซเวียตคำนึงร่วมกัน เพราะเหตุผลทั้งนี้จะกล่าว
 ต่อไปใน คอ โซเวียตเช็ดลทธิเศรษฐกิจทางคอมมิวนิสต์
 อย่างเข้ากระดูกดำ อยากให้มีเผด็จการโดยชนกรรมาชีพ
 ทั่วโลก เด็ดกรรมลทธิชเอกชนในทรพย์สินทเกยวกับผลิต-
 กรรมโดยให้เหตุผลว่า ถ้าทำได้จะไม่มีสงคราม มนุษย์จะ

เป็นสขุสยาย เมื่อเป็นเช่นนั้น การเคลื่อนไหวทางนโยบาย
 ทางประเทศโซเวียตจึงเกี่ยวกับลัทธิทุกครึ่ง และจุดใหญ่
 ของรัสเซียก็คือ สถาปนาเผด็จการชนกรรมาชีพทั่วโลก
 เพื่อบรรลุยุคประสังคน

(1) จะต้องทำสงคราม ระหว่าง ชนชั้นต่าง ๆ โดย
 พรรคคอมมิวนิสต์ทั่วโลก และ

(2) ใช้กำลัง หรือจะทำสงคราม หรือทำสงคราม
 เมื่อใดแสดงถึงฐานะ และ นโยบายของมหาประเทศ
 ทั้ง 3 แล้ว ข้าพเจ้าจะขอなた่านมาสู่ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่
 แสดงให้เห็นว่า ฝ่ายสหรัชอเมริกาโดยมีอังกฤษเป็นผู้ช่วย
 ฝ่ายหนึ่ง กับฝ่ายสหภาพโซเวียตกระทบกันเรื่อยมาตั้งแต่
 เลิกสงครามโลกครั้งที่ 2 นี้ คือต่างแย่งกันมีอิทธิพลในประ-
 เทศต่าง ๆ ดังจะเห็นได้ดังต่อไปนี้ คือเมื่ออิตาลีแพ้สงคราม
 สัมพันธมิตรซึ่งมีอเมริกาและอังกฤษ เป็นผู้เข้าครอบครอง
 อิตาลี โซเวียตไม่ได้เข้ายึดครองด้วย เพราะยังอยู่ห่าง
 ออกไป และอเมริกา อังกฤษ เป็นผู้เข้าอิตาลีได้ โซเวียต
 เริ่มไม่พอใจ ๐๐ ด้วยผลลารมาเนีย บัลแกเรีย และฮังการีแพ้
 โซเวียตรัสเซียถือโอกาสเข้ายึดครองบ้าง เพราะเป็นผู้เข้า

ไปได้ จึงถือว่าทวีปผิซอซบ อเมริกาและอังกฤษคัดค้าน
 ขอร่วมทวีปผิซอซบด้วย แต่โซเวียตก็ว่าทำอย่างกรณี
 อิตาลี เมื่อโซเวียตเข้าครองประเทศใด ประเทศนั้นก็
 เริ่มมีรัฐบาลที่เป็นพวกโซเวียตทันที เช่น โปแลนด์ ยูโก-
 สลาเวีย บัลแกเรีย เวียดนามกัมพูชา ซึ่งตกลงกันอยู่ในเขต
 การยทของอังกฤษ อังกฤษและอเมริกาถือว่าโซเวียตว่า
 การที่โซเวียตจัดรัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์เช่นนั้น ทำให้ฝ่าย
 ตนเสียหาย เพราะระหว่างสงคราม รัฐบาลที่ต่อสู้กับ
 หนไปอยู่อังกฤษและเป็นสัมพันธมิตรด้วย จะให้ไปอยู่ที่
 ไหน รัสเซียตอบว่า รัสเซียต้องการให้มีรัฐบาลที่เป็นมิตร
 กับรัสเซีย เพราะประเทศเหล่านั้นอยู่แถวประทิวอันของ
 รัสเซีย

ต่อมาคือ การล้มเหลวของการประชุมรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศทั้ง 5 ในเรื่องจะ
 จัดการกับออสเตรเลียและเยอรมันนี้

การแตกแยกกัน ณ ที่ประชุมสหประชาชาติ

การแสวงหาการแตกแยกซึ่งเบ็ดเสร็จที่สุดคือ ในการ
 ประชุมสหประชาชาติทุกครั้ง ตั้งแต่เริ่มเปิดประชุมครั้งแรก

ในกรุงลอนดอน ค.ศ. 1946 เรืองแรกก็คือ เรืองเปอรเซย์
 อัครธรรม์ว่า รัสเซียไม่ยอมถอนทหารจากเปอรเซย์ตามที่
 ตกลงไว้ ปัญหาเรื่องเปอรเซย์เป็นปัญหาเก่าแก่ระหว่าง
 อังกฤษกับรัสเซีย สมัยซาร์ลงกัยเคยทำสนธิสัญญาแบ่ง
 อธิปไตยกันไว้เมื่อ 40 ปีมาแล้ว เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2
 อังกฤษกับรัสเซียตกลงกันว่า เพื่อยोगกันฝ่ายอักษะ
 ทหารของอังกฤษกับรัสเซียจึงเข้าไปในเปอรเซย์ เป็นการยื่น
 ยันแบ่งเปอรเซย์ชั่วคราวตามสัญญาเดิม ในปี ค.ศ. 1942
 อังกฤษกับรัสเซียประกาศโดยเปิดเผยว่า จะเคารพบูรณภาพ
 อาณาเขตต์ของเปอรเซย์ และถอนทหารไปจากดินแดน
 เปอรเซย์ภายหลังสงคราม ในระหว่างที่รัสเซียครอบครอง
 ดินแดนเปอรเซย์เห็นชั้ ได้ถือโอกาสแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์
 เต็มที่ และภายหลังสงครามได้หันให้มณฑล Azerbaijan
 ทางเหนือของเปอรเซย์ยกยู่รัฐบาล เพราะชาวเมืองนั้น
 ส่วนมากไม่ใช่เปอรเซย์ นโยบายของโซเวียตก็คือ เพช
 ขยายอิทธิพลไปถึงอ่าวเปอรเซย์ และมีในเรือขนาน้ำมันของ
 เปอรเซย์ทางเหนือ แต่ในที่สุดรัฐบาลเปอรเซย์สามารถ
 ปรายพวกกบฏได้ และตกลงโดยตรงกับรัสเซีย โดย

รัสเซียมีสิทธิตั้งบริษัทน้ำมันร่วมกับเปอโรเซีย น้ำมันทาง
 เปอโรเซียเหนือโดยรัฐบาลโซเวียตมีหุ้นเป็นส่วนมาก โดย
 รัฐบาลโซเวียตยอมลดอัตรา การที่โซเวียตยอมผ่อน
 เพราะโดยรัฐบาลอเมริกันเข้าช่วยแซกแซง
 ปัญหาที่พิพาทกันต่อไปเรื่องกรีซ ในกรีซเกิดมี
 กบฏขึ้น ฝ่ายกบฏเป็นพวกคอมมิวนิสต์ ฝ่ายรัฐบาลเป็นพวก
 อังกฤษ อังกฤษและอเมริกาหาว่า รัสเซียไม่ต้องการความ
 สงบ กรีซอยู่ตัวๆ ไปยให้เขารบกันเอง รัสเซียแก้ว่า
 รัฐบาลกรีซเป็นพวกเผด็จการทงนง การที่ยุ่งยาก เพราะ
 ทหารอังกฤษเข้าไปอยู่ในกรีซทำไม ผู้แทนรัฐบาลกรีซแก้ว่า
 รัฐบาลกรีซเชื่อเชิญให้อยู่เอง รัสเซียไม่มีหน้าตาเป็นหัว
 เอกราชของกรีซ ในที่สุด คณะมนตรี ความมั่นคงก็ให้พัก
 เรื่องนี้ไว้เฉยๆ ซึ่งบางคนก็ระงับไปแล้ว เพราะพวกกบฏ
 เลิกถอยไป

นอกจากนี้เรื่องขั้วแย่งกันล่าอาณานิคม รัสเซีย
 พยายามสนับสนุน ประเทศที่เป็น พวก ของตน ให้เข้าสหประ-
 ชาติ 03/04/2566 ฝ่ายอังกฤษ อเมริกา ก็พยายาม

เช่นเดียวกัน ฝ่ายรัสเซียก็คอยวิโต พวกอังกฤษ อเมริกา
ก็วิโตคอยทำนอของเคียรกัน

แผนการช่วยของ นายพลมาแชล และ สัญญา

แอตแลนติกเหนือ

เพื่อเป็นการขอกันและช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ใน
ยุโรปไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของคอมมิวนิสต์ รัฐบาลอเมริกันได้
สั่งเข้าทำการช่วยเหลือยุโรป ตามแผนการของนายพลมา-
แชล (Marshall) รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ อเมริกาใน
ขณะนั้นที่เรียกว่า Marshall Aid Plan นอกจากนี้ ยังได้ทำ
สัญญาทางทหารอีก ซึ่งเรียกกันว่า North Atlantic Pact

ความคิดในการทำสัญญานี้ จะเรียกว่ามาจากใคร
ไม่แน่ชัด แต่มีผู้กล่าวว่ามีมาจาก อเมริกาและอังกฤษ คือ
ฝ่ายอเมริกาและอังกฤษ มาพิจารณา เห็นว่าลัทธิสังคมนิยม
ชาตินิยมกำลังพอกที่ จะให้การข่มขู่กันสันติของโลก และ
ความมั่นคงได้ เพราะรัสเซียแสดงให้ปรากฏโดยเปิดเผยทั้งทำ
ที่แล้ว อังกฤษ ฝรั่งเศส และประเทศเล็ก ๆ อื่น ทางยุโรป
ตะวันตกก็ไม่สามารถยันกำลังทหารโซเวียตได้ เมื่อเป็นเช่นนี้

ความมั่นคงของยุโรปตะวันตกและอเมริกาเหนือ จะมียุติได้ก็
 ต้องโดยประเทศเหล่านี้ ทั้ง ๒ ทวีปร่วมกัน ในที่สุดได้ลง
 นามและประกาศเมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 1949 ระหว่าง
 สหรัฐอเมริกา คานาดา อังกฤษ ฝรั่งเศส เบลเยียม ฮอลแลนด์
 ลักเซมเบิร์ก และนอร์เวย์ สารสำคัญของสัญญาคือถือว่า
 สัญญานี้ขึ้นอยู่กับกฎบัตรสหประชาชาติ การทำสัญญา
 นี้ขึ้นเพื่อป้องกันเสรีภาพ ซึ่งรับมรดกกันมาแล้ว และ
 อารยะธรรม โดยยึดหลักประชาธิปไตย เสรีภาพของเอกชน
 จะตกลงข้อพิพาทกันโดยสันติวิธี จะช่วยกันต่อสู้การรุกราน
 ใครที่มารุกรานภาคนี้ทั้งสัญญาไม่ว่า ในยุโรป หรืออเมริกา
 เหนือจะถือว่ารุกรานคสัญญาทงหมดต้องช่วยกัน จะคง
 คณะมนตรี ของ คสัญญานี้ สำหรับปรึกษากัน ดำเนินงานตาม
 วัตถุประสงค์ของสัญญา จะตั้งเสนาธิการผสมไว้ปรึกษา
 เป็นประจำ นอกจากนี่ยังพิจารณาประเทศที่อยู่ในยุโรป
 ที่สมัครจะเข้าเป็นภาคีอีกด้วย รหัสเซีย ได้แถลงคัดค้าน
 สัญญานี้เต็มทิวาเป็นการจะลือมองรหัสเซีย ความจริงก่อน
 เช่นสัญญา น/04/รหัสเซียได้คัดค้านตลอดมา และถึงกับถาม
 นอร์เวย์ว่า จะร่วมกับประเทศตะวันตกเพื่อรุกรานรหัสเซีย

และจะให้ฝ่ายตะวันตกสร้างฐานทัพในออร์เวกักระนั้นหรือ? รัฐบาลนอร์เวย์บอกว่า ห้ามได้เป็นการสร้างความมั่นคงเท่านั้น เพราะลำพังสหประชาชาติเท่านั้นไม่พอแน่ แต่จะไม่ยอมให้ใครมาใช้ดินแดนเพื่อรุกรานผู้อื่น หรือให้ใครมาใช้ดินแดนตราบดีทันทนอร์เวย์ไม่ถูกรุกราน นอกจากนอร์เวย์ยังคัดค้านเป็นทางการกับประเทศที่เซ็นสัญญาทุกประเทศว่าเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของสหประชาชาติ เป็นการเตรียมการรุกราน

ปัญหาเกาหลี

เรื่องใหญ่ที่สุดจนน่ากลัวจะเกิดสงครามโลก ก็คือ ปัญหาเรื่องเกาหลีที่กำลังรบกันอยู่ขณะนี้ เกาหลีถูกญี่ปุ่นเอาไปเป็นของกันตั้งแต่ ค.ศ. 1910 ครั้นญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกคราวนั้นแล้ว อเมริกาก็โซเวียตตกลงแบ่งเข้าครอบครองเกาหลี โดยทางเหนือให้โซเวียตเข้ายึดครอง ทางใต้ตั้งแต่เส้นขนาน 38 ลงมากองทัพอเมริกาเข้ายึดครอง

เกาหลีเป็นดินแดนสำคัญทางยุทธศาสตร์และทวีป -
 03/64/2386
 ยากรธรรมาชาติ ท่านทราบแล้วว่า การที่ญี่ปุ่นเอาเกาหลี

ก็เพราะตราขั้วโตที่เกาหลีเป็นเอกราชแต่ไม่มีกำลังพอ ญี่ปุ่น
ก็เกรงจะอยู่ในเงอามมือของรัสเซีย และเกาหลีก็จะเป็นหอก
จอกคอกหอยญี่ปุ่น มาขุดคนก็เช่นเดียวกัน โซเวียตก็อยากมี
อิทธิพลเหนือเกาหลีทั้งหมด ฝ่ายอเมริกาก็หวาดเกรงเช่น
เดียวกับญี่ปุ่นสมัยนั้น แต่ก็ยังอยากให้เกาหลีมีเอกราชของ
ตนเอง ไม่ให้มีชาติใดมามามีอิทธิพลเป็นพิเศษ กล่าวคือให้
เป็นประชาธิปไตย ไม่ให้เป็นคอมมิวนิสต์ ที่ว่ามีทรพยากร
ธรรมชาติก็คือ มีทองคำ ทองแดง ถ่านหิน เหล็ก แร่อื่นๆ
ข้าว ถั่ว ยาสูบ ทางเกาหลีเห็นอันนั้นอดทนหนักไปในทางแรว
และอุตสาหกรรม ส่วนเกาหลีใต้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมยิ่งกว่า
พลเมืองทั้งหมดประมาณ 25 ล้าน

ในทประสมเมืองโคโร ค.ศ. 1948 ก็ค ประสม
เมืองมอส์โคว์ ค.ศ. 1945 ก็ค ทั้งรัสเซีย อังกฤษ อเมริกา
รวมทงเงิน ตกกลงกันว่า จะให้เกาหลีเป็นเอกราชภายใน
เวลาอันสมควร แต่การทคองส่งทหารเข้าไปเกาหลีก็เพื่อ
ปลดอาวุธญี่ปุ่น และช่วยเหลือให้เกาหลีตั้งเนอตั้งตัวได้
เมื่อคามขวยศิศรของคนละภาคแล้ว ทง 2 ฝ่ายก็
ปฤษากันในการทจะให้มรัฐบาลปครของตนเอง ฝ่าย

รัสเซียตกลงว่า การที่จะให้มีรัฐบาลเกาหลีนั้นเห็นด้วย แต่
 ต้องเป็นรัฐบาลที่ประชาธิปไตยจริงๆและเป็นมิตรกับโซเวียต
 ไม่ใช่เป็นรัฐบาลที่จะคอยอำนวยความสะดวกให้เกาหลีเป็นฐานสำหรับ
 ข้าศึกมาเข้าโจมตีรัสเซีย แต่ความยากลำบากคู่มามาก
 เพราะว่าพวกแอนติประชาธิปไตยอยู่มากหลาย ซึ่งหมาย
 ถึงพวกเกาหลีโตซึ่งไม่ชอบคอมมิวนิสต์ และสนิทกับฝ่าย
 อเมริกา ในที่สุดเสนอว่า พวกเกาหลีที่แอนติรัสเซียไม่
 ควรนำเข้าไปถูกฆ่าและมีส่วนในการจัดรัฐบาล ฝ่ายอเมริกา
 โต้ว่าถ้าทำเช่นนั้นก็จะขัดกับหลักประชาธิปไตย คัดสรรภาพ
 สิทธิในความคิดเห็น ในที่สุดผู้แทนโซเวียตถอนตัวเล็ก
 ประชุมกลับไปเกาหลีเหนือ

ฝ่ายอเมริกาตกลงว่า จะยอมให้มีรัฐบาลเกาหลีที่
 ว่าเป็นประชาธิปไตย แต่เป็นฝ่ายของโซเวียตไม่ได้ ส่วน
 โซเวียตนั้นก็ตกลงว่า ถ้าให้มีรัฐบาลเกาหลีแบบประชา-
 ธิปไตยตะวันตก และได้อิทธิพลของอเมริกา คนก็จะหมด
 อิทธิพลไป ในที่สุด สหรัฐอเมริกานำเรื่องไปเสนอต่อ
 สหประชาชาติว่าตกลงกันไม่ได้ ทางอเมริกาเห็นควรมีการ
 เลือกลงทางเกาหลีใต้ ขอให้สหประชาชาติตั้งกรรมการ

ไปควบคุม ทางโซเวียตก็ประกาศการเลิกตั้งทางเกาหลี
เหนือเช่นเดียวกัน

ในที่สุดกรรมกรของสหประชาชาติซึ่งไปจัดการเลิก
ตั้งทางเกาหลีได้รายงานว่าการเลิกตั้งขึ้นไปโดยชอบ
และมีการเปิดรัฐสภาและประกาศใช้รัฐธรรมนูญ โดยให้ใช้
ทั่วเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลโซเวียต
คัดค้านต่อรัฐบาลอเมริกาว่าทางเหนือจะมีรัฐบาลแล้ว รัย
รองว่าจะปกครองโดยสังขมเรียบร้อยทั่วประเทศ ทหารรัสเซีย
จึงจะถอยไปในปลายปีนี้ คือ ค.ศ. 1948 หวังว่าอเมริกา
คงถอนทหารเช่นเดียวกัน รัฐบาลอเมริกาตอบว่าไม่ยอมรับ
นบถเกาหลี ฉะนั้นจึงต้องอยู่ในเกาหลีใต้ต่อไปจนกว่า
สหประชาชาติ จะวินิจฉัยเรื่อง เกาหลีให้ เรียบร้อยเสีย ก่อน
รัฐบาลเกาหลีเหนือนั้นโซเวียตจัดการ ให้ รัฐบาล พวก ฟ้อง
บริบรองฝ่ายเกาหลีใตีกับริบรอง เช่น สหรัฐอเมริกา ฮอล
แลนด์เบลเยียม ออสเตรเลีย

ต่อมาได้มีการกระทบกันทางชายแดนเรื่อย ๆ ใน
เกาหลีใตีกัมีการปะทะโดยพวกคอมมิวนิสต์อยู่เสมอ ในที่
03/04/2566
ศึกเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. กองทัพฝ่ายเกาหลีเหนือได้

บุกเข้าเกาหลีใต้และสหรัฐอเมริกา แลต่อมาสหประชาชาติ
ก็ส่งกองทัพไปช่วยเกาหลีใตจนยับยั้ง

เท่าที่บรรยายมานั้นเป็นแค่เรื่องย่อๆ เพราะเรื่องท
กระทบกันยังมีอีกมาก เช่น เรื่องการทรมานเชลยขบวนการ
เบอร์ลิน จนฝ่ายอเมริกาและอังกฤษต้องใช้เครื่องบินบินข้าม
ในการลำเลียงก็เป็นเรื่องใหญ่

ท่านจะเห็นได้ว่า ตามคำบรรยายของข้าพเจ้า ข้า-
พเจ้าได้กล่าวถึง นโยบาย ของ ประเทศ และ ผลประโยชน์ของ
ประเทศไปทั้ง 3 ประเทศและเรื่องใหญ่ๆ ที่กระทบกัน เพื่อ
เป็นการสรุปลงให้ท่านเห็นได้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งต่อไป ข้าพเจ้า
จะได้อธิบายอีกครั้งหนึ่งคือ ประโยชน์ส่วนใดเสียอันสำคัญ
ยิ่งของ 3 มหาประเทศนั้นคืออะไร? และปะทะกันในเรื่องใด
สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกา นั้น ในท้องไม่เป็นห่วงเลย
ซึ่งต่างก็ของอังกฤษดังกล่าวแล้ว สหภาพโซเวียตและสหรัฐ
อเมริกามีอาหาร วัตถุดิบ พืชสำหรับ ความต้องการ อันจำเป็น
ของคน แต่อังกฤษไม่พออย่างมาก ในแง่การค้าระหว่าง
ประเทศ โซเวียตรู้สึกว่าตนไม่ต้องพึ่งใครเท่าใดนัก ถ้าพึ่ง
ค้ากับประเทศพวกพ้องคอมมิวนิสต์ด้วยกันก็พอแล้ว แต่
สำหรับสหรัฐอเมริกาการค้าระหว่างประเทศ หมายถึงความ

ต่างกันระหว่างความเจริญร่ำรวยกับความยากเข็ญ Prosperity and Hardships สำหรับอังกฤษ การค้าระหว่างประเทศเป็น สิ่งจำเป็นระหว่างความเป็นและความตาย Life and Death

เมื่อร้อยปีก่อน พลเมืองอังกฤษมีประมาณ 12 ล้าน ปัจจุบันเกือบ ๕๐ ล้าน ปัญหาในเรื่องอาหาร เสื้อผ้า บ้าน เรือน สำหรับราษฎรเหล่านี้ เป็นปัญหาสำคัญสำหรับอังกฤษ แต่ที่เคยยกขึ้นมาไว้ก่อนนั้น ก็เพราะการค้าระหว่างประเทศ อังกฤษสามารถผลิตวัตถุสำเร็จ ขายออกไปนอกประเทศและมีเงินชดเชยกับและอาหารเข้าประเทศ ถ้าผลิตไม่ทันก็ไม่พอของขาย ไม่มีของขายหรือมีของขายแต่ไม่มีใครซื้อ ก็ไม่มีเงินซื้ออาหาร ไม่มีเงินซื้ออาหารก็ต้องอดตาย ฉะนั้นประโยชน์ส่วนได้เสียของอังกฤษที่ขอตบเขมมาก็คือ ประการที่ 1 คือให้ทะเลซึ่งเป็นเส้นทางเดินสินค้าปลอดศุลกาภ และ ประการที่ 2 หาเงินจากต่างประเทศโดยขายสินค้าหรือบริการหรือวิธีอื่นใด เพื่อหาเงินมาชำระหนี้สินค่าเขาอันจำเป็นแก่ชีวิต

เมื่อเขียนต้นของอังกฤษ จึงไม่ยอมเป็นรองใคร ใน เรื่องกำลังกองทัพเรือ แต่ภายหลังสงครามนไทยยอมเป็น

ที่ ๒ รองอเมริกา แต่ที่ยอมก็เพราะไว้ใจว่าอเมริกาคงไม่ทำลายตน ฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่ากองทัพเรืออังกฤษและอเมริการวมกันถือความเป็นเจ้าทะเล สำหรับกำลังทางทะเลของรัสเซียนั้นไม่มีผู้ใดทราบแน่ว่ามีเท่าใด เป็นแต่คาดคะเนกันว่ามีเท่านี้เท่านั้น

เนื่องจากโลกปัจจุบัน สามารถ ประชุม ขวัญ สมนัยใหม่ได้แปลกซึ่งมีอำนาจร้ายแรง เกาะอังกฤษอยู่ห่างจากภาคพื้นยุโรป เพียง ๒๒ ไมล์ ฉะนั้นจึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่อังกฤษต้องหวังว่า ผู้ที่อยู่ไกล ๆ ต้องเป็นมิตร ขอเท็จจริงเหล่านี้เองยืนยัน นโยบายเก่าแก่ของอังกฤษที่ว่าต้องไม่ให้ประเทศหนึ่งประเทศใดบนภาคพื้นยุโรปครองยุโรป

สหภาพโซเวียตเอง ไม่มีประโยชน์ส่วนใดเลยสำคัญอย่างใดที่จะต้องควบคุมยุโรป เพราะดินแดนของโซเวียตใหญ่โตยิ่งยวด แต่เนื่องจากโซเวียตเชื่อว่าตนมีหน้าที่ทำให้โลกเป็นคอมมิวนิสต์ จึงต้องดำเนินนโยบายดังกล่าวในขณะนี้ เวลานี้โซเวียตมีอิทธิพลกว่าครึ่งยุโรปใต้ เอสโตเนีย ลิทัวเนีย โปแลนด์ ต้องออก ยาง ส่วนของฟินแลนด์ เซโกสโลวาเกีย และรูมาเนีย มีรัฐบาล

คอมมิวนิสต์ในรมาเนีย บัลกาเรีย ยูโกสลาเวีย อิตาลี
และโปแลนด์ คอมมิวนิสต์ตะวันออก และเยอรมันกลาง
ซึ่งการ ขอสตรี ในขณะอังกฤษยังเดินโยยายข้าม
รัสเซียทางยุโรปโดยวิธีผ่อนผัน ในทาง สันติ อย่างที่ อังกฤษ
เดินกับฮิตเลอร์ แต่ถึงจะมีหนังสือสารตีพิมพ์จนถึงเส้น
ชีวิตอังกฤษก็คงรบ

ข้าพเจ้าได้กล่าวในเบื้องต้นแล้วว่า อังกฤษนั้นอยู่
ใต้ทนายของสำเร็จรูปไปต่างประเทศ เพื่อหาเงินมาซื้ออาหาร
และวัตถุดิบ แต่สงครามคราวนี้ ทำให้การค้าระหว่างประ-
เทศยุ่งไปหมด เพราะโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ถูกเปลี่ยน
แปลงไปผลิตอาวุธ ไม่ใช่ทำของสำเร็จรูปไปขายจากอเมริกัน
ลูกค้าของอังกฤษเองก็ถูกภัยทางสงคราม ปัจจุบันยากจน
ไม่มีเงินพอซื้อของระหว่างสงคราม แม้ภายหลังสงคราม
อังกฤษก็จ่ายเงินทดแทนไว้ในต่างประเทศไปเป็นอันหมด
ก่อนสิ้นชนออกหลายร้อยเท่า ทงน เพื่อซื้อสินค้าเขา

ปัจจุบันนี้ อังกฤษต้องมุ่งหาเงินเพื่อใช้หนี้และซื้อ
สินค้าเขา ในการนี้หมายความว่า ต้องผลิตให้มาก และขาย

ให้โตมากแต่ต้องช้อน้อยที่สุด คนอังกฤษจึงถูกบังคับของ
ประหยัคที่สุด

ทางอเมริกา ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น อเมริกา
ขายของให้ยุโรปมาก แต่บั้นไซเวียคเข้าไปมีอิทธิพล
ยุโรปตั้งกล่าวแล้ว ซึ่งหมายความว่าอเมริกาจะขายของ
ไม่ได้ หรือโตกันน้อยที่สุด เพราะว่าในไซเวียคหรือในประ-
เทศที่ปกครองตามลัทธิเศรษฐกิจคอมมิวนิสต์เอกชนจะส่งของ
ของจากต่างประเทศไม่ได้ ต้องรัฐบาลจัดการเอง ซึ่งโดย
ปรกติ รัฐบาลไซเวียคไม่ซื้อสินค้าบริโภคนิยมซึ่งราษฎรต้องการ
แต่ซื้อเฉพาะสินค้าที่จะมาช่วยกำลังรบ และรัฐบาล
เข้าควบคุม การส่งสินค้าออกและส่งสินค้าเข้าอย่างกวัด
ขันและใช้การควบคุมนั้น เป็นอาวุธทางการเมืองในการจะ
เดินนโยบายกับประเทศใด ฉะนั้นทศวรรษที่ประเทศใด
กลายเป็นคอมมิวนิสต์นั้นหมายความว่า ไซเวียคมีอิทธิพล
เพิ่มขึ้น และอเมริกาและอังกฤษขาดตลาดไปหนึ่งประเทศ
ไม่เพียงอเมริกา แม้อังกฤษเองก็เป็นห่วง เพราะยุโรป
เป็นตลาดสำคัญของอังกฤษ ฉะนั้น ถ้าไซเวียคขยาย
อิทธิพลเพิ่มขึ้นเท่าใด อังกฤษและอเมริกาจะลำบากยิ่งขึ้น

อังกฤษและอเมริกาจึงจำเป็นต้องต่อต้าน การขยายอิทธิพล
ของรัสเซียในยุโรปนี้เห็นเหตุผลทางการเมือง นอกจากลัทธิ
เศรษฐกิจกำลังกลามาแล้ว

ปัญหาเรื่องนามนกเป็นปัญหาสำคัญอีกข้อหนึ่ง บน
เกาะอังกฤษไม่มีข่านามัน ข่านามันที่สำคัญในยุโรปและ
ตะวันออกกลางก็คือ ในเปอร์เซีย อิรัก และไซบีเรีย
ในเปอร์เซียอังกฤษลงทุนร่วมกับบริษัทพินเมือง ในอิรักก็มี
บริษัทของอังกฤษ ฝรั่งเศส และอเมริการ่วมกับพินเมือง
แต่ไซบีเรีย นียมอเมริกาไม่ชอบอังกฤษ จึงให้สัม
ประทานแก่อเมริกาทางเปอร์เซียเหนือ รัสเซียกับยิวรัฐบาล
เปอร์เซีย ยอมให้รัสเซียมีสัมประทานดังกล่าวแล้ว

จุดสำคัญอีกแห่งหนึ่งก็คือ ช่องแคบทะเลดำกำลัง
กลาแล้ว รัสเซียได้เป็นเจ้าของนครอับครของ ก็หมายถึง
ความในสงคราม รัสเซียจะใช้กองทัพเรือออกไปทะเลเมดิ
เตอร์เรเนียนได้ และเป็นฐานทัพอากาศโจมตีอังกฤษทาง
เมดิเตอร์เรเนียนได้อย่างง่าย สายการเดินเรืออังกฤษจะไม่
ปลอดภัย โดยเหตุนี้อังกฤษจึงกับเช่นสัญญาภัยกับตุรกีว่าจะ
ช่วยตุรกีรบ กรณีตุรกีถูกรุกรานไม่ว่าโดยประเทศใดๆ รวม

ทั้งโซเวียต ฉะนั้นจึงไม่มีผู้หาถ้ำรัสเซียเข้ารุกรานทวีป
อังกฤษต้องรบ ไม่ใช่เพราะรักตรกัแต่โดยคำนึงความเป็น
ความตายของตน และสงครามโลกครั้งที่ 3 ก็คงเกิดขึ้น
ในคริสต์เช่นเดียวกัน รัสเซียอยากได้ ซาลอนิกา (Salonika)
ทางเหนือของกรีซเพราะจะเป็นฐานทัพเรือและอากาศได้อย่าง
ดี เพื่อโจมตีการคมนาคมอังกฤษในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ฉนั้นอังกฤษจึงต้องสนับสนุนกรีซ ตรกั อีราค เปอร์
เซีย ให้ต้านโซเวียตและทวันน โซเวียตก็ยังแสลงอาการ
จะแทรกเข้าไปให้ได้ ทางด้านอาเซียก็เช่นเดียวกัน เหตุ
การณ์ในเกาหลี ในอินโดจีนทวันน ก็มารวมอยู่ที่เรื่องลัทธิ
เศรษฐกิจซึ่งตรงกันข้ามของทั้ง 2 ฝ่ายดังได้บรรยายมาแล้ว

ทางด้านอาเซีย ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างเรื่องเมืองจีน
เหตุใดรัฐบาลอเมริกาต้อง สนับสนุน รัฐบาล จอมพล เจียง-
ไคเช็ค ก็โดยเหตุผลเรื่องลัทธิเศรษฐกิจดังกล่าว แต่ในตอน
หลังเมื่อพวกจีนแดงเข้ายึดครองเกือบหมด จึงรอลง และใน
ปัจจุบันนี้ ก็ช่วยเหลือเพียง ให้ คานทาน ฮยทเกาะเฟอร์โมซา
การ ช่วยเหลือ หรือ ไม่ช่วย เงิน ของ จอมพล เจียงไคเช็คคน
หนึ่งสอกลงราชการของสหรัฐอเมริกาเองก็อธิบายไว้ว่า ผู้มี

อิทธิพลในวงการของอเมริกาแยกออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายให้ช่วย
เห็นว่า รัฐบาลของจอมพลเจียงไคเช็คจะดีหรือไม่ดีอย่างไร
ก็ตาม ก็มันโยยบายเพื่อเอกราชของจีนและเป็นมิตรกับสหรัฐ
อเมริกา รัฐบาลเจียงไคเช็คช่วยอเมริกาทำสงครามต่อต้าน
คอมมิวนิสต์ โดยอเมริกาไม่ต้องขอรบเอง การช่วยเจียงไคเช็ค
จะเป็นการยังไม่ให้คอมมิวนิสต์แพร่ไปในเอเชีย และกันไม่
ให้รัสเซียมาอิทธิพลในเมืองจีน ส่วนฝ่ายค้านเห็นการ
เดินนโยบายช่วยดังกล่าวจะไร้ผลและผิดพลาดมากขึ้น ฝ่าย
รัฐบาลแห่งชาติหมดการได้รับความเห็นอกเห็นใจสนับสนุน
จากประชาชนจีนเสียแล้ว ถ้าอเมริกาเข้าช่วยมากเพียงใด
ก็เท่ากับเข้าไปช่วยคนจีนรบกันเอง ในที่สุดคนจีนส่วนมาก
จะมาเกลียดอเมริกา การขึงกันคอมมิวนิสต์นั้นไม่ใช่อยู่ที่
การใช้กำลังทหารอย่างเดียว ฉะนั้นอเมริกาควรอยู่วงนอก
แต่แสดงความเห็นอกเห็นใจแก่ชาวจีนเป็นส่วนรวม หา
โอกาสเมื่อเหมาะในการดำเนินนโยบาย เป็นไปตามนโยบาย
ของอเมริกาซึ่งมีอยู่ความเห็นชอบหลังรัฐบาลอเมริกาได้ยึด
นโยบายของอเมริกาเกี่ยวกับเมืองจีนซึ่งมีมาช้านาน ก็คือ :-

- (1) ไม่ให้ประเทศอื่นขัดประตุค่า

(๒) บังคับไม่ให้ประเทศอื่นครองเงินเพื่อเอาสรรพ
กำลังของเงิน ซึ่งหมายถึงกำลังคนและทรัพยากรมาทำ
สงครามต่ออเมริกา

มี ๑ ประเทศเท่านั้นที่ปฏิบัติขัดข้อนโยบาย ดังกล่าว
คือ ญี่ปุ่นและรัสเซีย ฉะนั้นสงครามกับญี่ปุ่นจึงเกิดในคราว
สงครามโลก ครั้งที่ ๒ นี้

บัดนี้ ญี่ปุ่นก็แพ้ไปแล้ว จึงขอทรัสเซีย
ตามทบรยายมานาน ท่านผู้เมื่อยรดคงจะเห็นพ้อง
กับข้าพเจ้าว่า ไม่มีทางที่ ๒ ค่ายนี้จะคนตักกันได้ นอกจาก
ทั้ง ๒ ฝ่ายจะยอมลดหย่อนผ่อนปรนซึ่งกันและกัน และยึด
หลักการของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มิฉะนั้น ไม่ช้า
หรือเร็ว ก็คงเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๓ ขึ้น

มีผู้เสนอหลายวิธีในอันที่จะไม่ให้สงครามเกิด เช่น
(๑) ถ้าประเทศหนึ่งจะรบอีกประเทศหนึ่งไม่ยอมรบ
สงครามก็เกิดขึ้นไม่ได้ แต่หลักนขตกบขรรมชาติมนุษย์
ซึ่งเป็นไม่ได้ ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งรบอีกฝ่ายหนึ่งก็ต้องรบกันชั่วชีวิต
ของกันทรพยัสัน บังคับกันเกยรติ จะให้วังหนไม่โตอยู่เอง

(๒) วิธีที่ ๒ คือ ให้มีการศึกษา วินิต แดกม

ผู้ศึกษาค้นคว้า “ตาย ๒ คน ยิ่งรู้มากก็อาจจะกลัวสงคราม
แต่ก็อาจอยากรบก็ได้” แต่ก็ยอมรับว่าการศึกษามีประโยชน์
คิดว่าไม่ให้เกิดการศึกษา

(๓) วิธีที่ ๓ คือ ปรับปรุง แก้ไข ความบกพร่อง
ในทางเศรษฐกิจ ในชั้นนี้ยากมาก เพราะลัทธิเศรษฐกิจใน
เวลานั้นมีหลายลัทธิ เจ้าตำรา และผู้นิยมลัทธิหนึ่งๆ ก็เชื่อ
ว่าของตนดี ของตนถูก อย่างเวลานั้น คือ ฝ่ายอเมริกา
ฝ่ายอังกฤษ และโซเวียต

(๔) วิธีที่ ๔ คือ ให้เลิกลัทธิชาตินิยม แต่ก็ยังมีผู้
ว่า ลัทธิชาตินิยม เพิ่งมีในระหว่าง ๒๐๐ ปีมานี้ แต่ชาติ
ต่างๆ ทำสงครามกันมาหลายพันปีมาแล้ว

(๕) วิธีที่ ๕ คือ ให้ประกาศว่า การทำสงคราม
เป็นสิ่งโหดร้าย ชั่วช้า จะต้องวิโทษหนัก ขอนักไม่สำเร็จ
รัฐบุรุษ นักการเมืองของเยอรมันและญี่ปุ่นก็ตก ถูก
ประหารชีวิตกันไปมากหลาย แต่เคยหนักทำทำจะมีสงคราม
อีก เพราะตราขีปนาวุธสงครามเป็นวิถีเดียวที่จะนำมา
ซึ่งประโยชน์ที่ตนต้องการ ประเทศต่างๆ ก็ยังอยากทำ
สงครามในกรณีของตนเชื่อกำลังของตน

(6) วิถีสุดท้าย คือให้รัฐบาลสหประชาชาติทุกชาติ
ต้องปฏิบัติตามโดยอาศัยสหประชาชาติ แต่นักเป็นแต่เพื่อ
ฉัน เพราะสหประชาชาติในเวลานี้ รัสเซียไม่ยอมร่วม
ประเทศเดียว ก็ยังไม่หมดแล้ว

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอพระคุณท่านผู้มีเกียรติทั้ง
หลายอีกครั้งหนึ่งทให้เกียรติแก่ข้าพเจ้าในวอนน และข้าพเจ้า
ต้องขออภัย หากขอความท ข้าพเจ้า ได้บรรยายกับท่าน วอนน
มีสิ่งตกบกพร่อง เพราะข้าพเจ้าเองก็รับสารภาพแล้วว่า
ข้าพเจ้ายังเป็นเพียงนักศึกษาผู้หนึ่ง ซึ่งยังต้องศึกษาต่อ
ไปอีก

